

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDUNN
PRAKTISK VECKOTIDNING
 FÖR
KVINNAN OCH HEMMET.

N:r 26 (132)

Fredagen den 27 juni 1890.

3:dje årg.

<p>Annonspris: 35 öre pr petitråd (10 stafvelser). För »Platssökande» och »Lediga platser» 25 öre. Utländska annonser 70 öre pr petitråd.</p>	<p>Tidningen kostar endast 1 kr. för kvartalet, med Iduns- Mode- och Mönstertidning 1 kr. 65 öre; postarvodet inberäknadt.</p>	<p>Redaktör och utgifvare: FRITHIOF HELLBERG. Träffas å byrån kl. 10—11. Allm. Telef. 61 47</p>	<p>Utgifningstid: hvarje helgfri fredag. Lösnummerpris: 15 öre (vid kompletteringar).</p>	<p>Byrå: Drottninggatan 48, 1 tr. Prenumeration sker i landsorten å post- anstalterna, i Stockholm hos red., i boklädorna och tidningskontoren.</p>
--	--	---	---	--

Grefvinnan Malvina De la Gardie.

Man må icke inbillasig, att den, som bär titel af »öfverhofmästarinna hos hennes majestät drottningen», kan hafva så lugna och fridfulla dagar. Det är sannerligen ej en syssla »blot til Lyst» — och ära, om den äfven medför den senare, ty en öfverhofmästarinna innehar samma rang som riksmarskalken hos konungen. Platsen medför äfven ett stort ansvar. Näst drottningen själf är det öfverhofmästarinnan, som representerar det kvinnliga hofvet och angifver tonen. I drottningens frånvaro är hon ensam om att föra spiran och bestämmer alla anordningar och all ceremoniel. På henne beror i icke ringa grad de kvinnliga funktionärernas utnämningar och dessutom har hon hufvudinseendet öfver sin drottningens ekonomiska hofhållning.

hvarje bref innehåller böner om hjälp och understöd, så skulle de sannerligen häpnå. Dessa bref kunna ibland uppgå till 50 å 100 stycken från vidt skilda håll. En drottning kan icke vara allvetande och icke heller kan hon hjälpa alla, så mycket mer som hon genom sin höga ställning icke kan känna alla yttre förhållanden. Här måste öfverhofmästarinnan och oftast den tjänstgörande kammarfröken gripa in och reda ut förhållandena, hvilka ibland kunna vara ganska kinkiga, ty här gäller ju frågan att hjälpa rätt och vara vakent mot bedrägerier och humbug. Det är således på mångfaldiga sätt en ansvarsfull plats en »Öfverhofmästarinna vid K. Maj:ts hof» bekläder och säkert är, att därtill fordras både hufvud och hjärta, praktiskt förstånd och den utsöktaste takt.

* * *

Det är blott ett par veckor sedan vi läste i de dagliga tidningarne om, att konungen och drottningen gifvit en familjemiddag för den afgående öfverhofmästarinnan hos drottningen, grefvinnan Anna Elisabeth Malvina

Den intimare beröring hon genom alla dessa omständigheter kommer uti till sin herrskarinna har äfven en annan viktig betydelse. Och denna är välgörerhetens ordnande. Om Iduns läsarinna kunde ha en aning om den kolossala post en furstinna nästan dagligen mottager, där nästanså godt som

O, hur många törnestängel
Står ej naken i naturen,
Som behöfde kärlek blott,

Blott en solblick af ett hjärta,
För att kläda sig i rosor
Och hvart väsens glädje bli.
J. J. RUNEBERG.

De la Gardie, född von Platen. Det var ett afsked, som nog kändes djupt af både drottningen och grefvinnan, ty kronans höghet hade här icke förmått att resa en skiljemur mellan tvänne kvinnohjärtan. De voro ganska nära förenade, och vänskapen grundlades, redan då den nuvarande drottningen anlände till Sverige.

För att nu nämna några data vilja vi omtala, att grefvinnan är född den 8 mars 1824, dotter af generalmajoren Fredrik Christian von Platen och hans maka Christina von Stockenström. Hon ingick äktenskap med öfverstekammarjunkaren greve Axel Jacob De la Gardie den 24 augusti 1845, hvarefter det nygifta paret begaf sig på resor, under hvilka Frankrike och Italien besöktes.

Efter återkomsten tillbringade grefvinnan med sin make en del år, ömsom i Stockholm och under somrarna på Hamiltonhouse vid Helsingborg. Den 4 september 1863 blef grefvinnan utnämnd till statsfru hos drottning Lovisa, hvilken varmt berördes af hennes blida väsende, och under många år var hon den hjärtegodas drottningens käraste sällskap. Men döden bröt bandet och nu följde en tid, under hvilken grefvinnan blott tidtals besökte hofvet, till dess hon den 27 januari 1880 utnämndes till öfverhofmästarinna hos drottning Sofia, hvilken ansvarsfulla plats hon beklädt till för kort tid sedan, då hon af helsoskäl anhöll om sitt entledigande.

Då prins Karl så svårt insjuknade i tyfus i Konstantinopel år 1885 och hans föräldrar skyndade den långa vägen till sonens sjukbädd, medföljde grefvinnan De la Gardie för att trösta och bispringa sin drottning. Den hotande sorgen förbyttes i glädje, då prinsen småningom tillfrisknade, en glädje, som lifligt delades af sultanen, hvilken på allt sätt firade Sveriges konung och drottning. Vid afskedet från den orientaliska hufvudstaden bekläddes grefvinnan De la Gardie med Chefakatordens första klass.

Grefvinnan har nu dragit sig tillbaka till privatlivets lugn, till det både stolta och vackra Hamiltonhouse vid sundets strand, men tyvärr hann hon knappt anlända dit, förr än hon insjuknade och måste intaga sängen. Det är dock att hoppas, att hennes helsa skall blifva återställd, och i den tanken meddelar Idun i dag hennes bild — bilden af en hjärtegod kvinna och tvänne drottningars väninna.

Adolf Hellander.

Australiska skaldinnor.

Tolkade för Idun af Karl Benzon.

I.

AGNES NEALE:

När jag är död.

När jag är död, o, låt mig hvila då
i skuggad dæld, där vilda blomster
gro,
där gyllne ljus från vestlig himmel blå
och fågelsång förljufva må mitt bo.

Ack, skänk mig hvila långt från staden
kvaf,
af gröna tuftan låt mitt hus bli täckt,
men låt en blomma dock uppå min graf
min fristad visa få för mänskors släkt.

Ty skogen städs jag älskat i mitt lif,
då döden kommer, vill jag slumra där,
ty rökig stad, med äflan, kamp och kif,
ej ostörd hvila i sitt sköte bär.

Men djupt i enslig skog, där får jag
frid
och rena släkter, svalkad solskensglöd,
dit hinner icke världens lumpna strid
att störa grafvens ro, när jag är död.

Och när du lagt mig där, ej tårar gjut
för mig, nej, blott för dem, som lemnats
kvar,
för dem, som ännu bida kvalens slut,
då jag befrielsen ren vunnit har.

Ty hvem skall tälja om, hvad ondt jag
gjort,
när jag min tränga graf så fjärran får?
Tänk vänligt på mig, tänk ej smått och
stort,
men framför allt ej gjut en enda tår!

Låt mig få ro. Så lång min vandring
var,
en ojämn strid i världens kamp jag stred,
där styrkan rätten på sin sida har
och rikdom aldrig oförrätter led,
där fattigman får stå i Herrans hus
och hyrda bänken börmagnaten bär —
så låt mig byta kyrkogårdens grus
mot skogens mylla mjuk, när död jag är!

Indirekte.

Af Ave.

VI.

(Sista artikeln.)

Hemlig drifkraft.

Majoren på Ängsbacka gifte sig för andra gången med en dam, som ännu ej uppnått fyrtioalet, och som såg ut att knappt vara tjugufem. Somliga påstodo, att hon sminkade och målade sitt ansikte, andra försäkrade, att färgerna på kinder, ögonbryn och hår voro naturliga; alla voro ense om, att hon var en mycket älskvärd, kvick och behaglig dam, fri från all högfärd. Majorens hus blef snart det gladaste och mest eftersökta i samhället! Fru Ida förstod att umgås med alla klasser, och utan att hafva gjort några synbara ansträngningar för att

blifva tongifvande, var hon detta inom några få månader.

Majoren lefde upp på nytt, hvadan det ej så mycket förvånade folk, att han nu för första gången i sitt lif visade intresse för politiska frågor och hade en bestämd mening om, hvem som vid nästa valperiod borde bli valkretsens representant. Majoren påstod sig hafva i en helt ung köpman upptäckt ett politiskt snille.

I början småskrattade man åt majorens »upptäckt», ty man såg i hans kandidat blott en mångtalande man utan djupare insikter, som därtill gift sig af kärlek »vida under sitt stånd», så att han hittills haft att välja emellan att gå ensam på familjebjudningar och fester eller att dela hustruns banlysning ur sällskapslifvet. Han hade valt detta senare.

På majorens första bjudning syntes herr och fru Tellén för första gången i »societeten». Fruen var en ovanligt vacker dam med ett tämligen ledigt sätt, men ögonen voro skygga och ostadiga och blicken for ofta, liksom hjälpsökande, mot festens strålande värdinna. Denna visade också den lilla frun en påfallande uppmärksamhet. Sällskapet icke allenast försonade sig med den vackra uppkomlingen, utan fann henne till och med vara fullt presentabel, sedan man hört, att »majorskan» berömt hennes smakfulla dräkt.

Tellén höll, till allas öfverraskning, ett tal på vacker vers och så blixtrande kvickt, att han därefter blef aftonens hjälte. Majoren hade ju haft rätt: Tellén var ett snille och därtill en talare af rang.

Majoren behöfde ej mera anstränga sig för att skjuta fram sin kandidat, ty sedan paret Tellén en gång fått fast mark under foten samt smak på de rönnbär, hvilka förut synts dem vara sura, emedan de suttit för högt för dem, förstodo både herr och fru att allestädes göra sig nyttiga och behagliga, utan att inför samhällets stödjepelare och rangpersoner glömma denna underdånighetsmin, som kännes så välgörande för personer, hvilka älska beskyddarrollen.

Som genom ett trolleri blef Tellén vice konsul, och nu skrattade ingen mera vid föreställningen, att han kunde komma att blifva representant för valkretsen.

Då inga frågor, som särskildt berörde kretsens intressen, under denna period voro på dagordningen, kräfdes ej, att Tellén afade någon politisk trosbekännelse, något som möjligen kunde ha satt mannen i förlägenhet. Som det nu var, uppnådde han, utan synnerlig strid, ett mål, hvarom han troligen aldrig drömt, förrän majoren upplyst honom om hans politiska snille.

* * *

Somliga människor tyckas hysa den föreställning, att personer, hvilka egna sig åt ett eller annat vetenskapligt studium, likna spelande orrar däri, att de äro döfva och blinda för allt, som föregår omkring dem.

Majorens vackra fru hyste säkert en sådan föreställning om den gäst, som en gråkall februaridag blifvit vänligt erbjuden att göra

några anteckningar vid hennes eget skrifbord. Själff gick fru Ida i nervös hast upp och ned i hela raden af våningens rum, blott nu och då stannande för att se ut genom något fönster. Majoren hade farit ut.

»Fru Tellén!» anmälde kammarjungfrun.

»Jag väntar henne. Och säg till hushållerskan om kaffe!»

Gästen vid skrifbordet steg upp för att i ett gästrum afsluta sitt arbete.

»Nej, för all del, sitt kvar. Det är bara lilla fru Tellén. Edert rum är ej varmt nog. Sitt ni bara i ro här, om ni behagar!»

Hon såg tankspridd eller upprörd ut och skyndade nu hastigt emot sin nya gäst, som hon utan vidare drog med sig in i salongen bredvid sitt arbetsrum.

»Hvem var det, som satt —»

»Ingen som Fina känner,» afbröt värdinnan i en afvisande ton. — »Jag började frukta, att Fina glömt.»

»Ah, hur kunde hennes nåd bara tänka!»

»Ja ja, nu är Fina blifven senatorsfru, och sådant kan slå åt hufvudet —»

»Hennes nåd, den främmande!»

»Nåväl, det är ju hvarken någon synd eller någon hemlighet, att Fina tjänat, och jag har inga hemligheter att afhandla.»

Var denna afvisande, rent af förödmjukande ton verkligen den eljes så älskvärda »majorskans»?

»Jag tänker,» återtog hon vänligare, »att jag hållit mitt löfte att vid tillfälle hjälpa Fina. Det är icke alla kammarjungfrur, som bli senatorsfruar, men när jag föresatt mig en sak, skall den lyckas, och här gick det ju som en dans, tack vare det där rimmande talet.» Hon skrattade hjärtligt.

»Han är också mycket tacksam mot hennes nåd.»

»Ja, det är detta han nu får lof att visa,» svarade hon hastigt. »Han måste votera emot statsanslaget till . . .»

»Men, hennes nåd!»

»Här gälla inga *men*, lilla fru Tellén.»

»Jag menade blott, att det skulle se besynnerligt ut, om Tellén voterade emot något, som han ej kan känna till eller ge skäl för.»

»Det har jag naturligtvis också tänkt på och satt upp mina skäl, och de skola, hoppas jag, väga tuugt i riksdagen.»

»Men inte kan Tellén där tala om, att hennes nåd har oförrätter att hämnas?» Den lilla fruns röst ljöd gäll, men ändå ängslig.

»Nej, det faller väl af sig själf. Men jag skall dock hafva det nöjet att, om än indirekte, måtta ett slag mot de personer, som — ja, Fina minnes nog; det skedde ju, då hon var min kammarjungfru.»

Majorens hustru kom nu ut i sitt arbetsrum, där gästen, som suttit vid hennes skrifbord, gick tämligen bullrande omkring och såg på rummets fina konst saker. Det var nämligen omöjligt att slippa ut, med mindre man ginge igenom salongen.

»Vi ha väl ej stört ert arbete genom vårt prat? Fru Tellén är här på afskedsbesök, hon reser till sin man, och hon har vänligheten att ombesörja en liten kommission för mig.»

Husfrun gaf denna ursäktande förklaring, under det hon ur skrifbordet framtog ett stort konvolut. Hon förutsatte fortfarande, att den här gästen var både blind och döf för allt, som föregick omkring henne, eller kanske det var fru Idas hämndtankar, som gjorde henne i denna stund likgiltig för allt annat än utsikten till att få öfva vedergällning.

»Nu skall jag blott lemna fru Tellén den här förteckningen, så skola vi dricka kaffe.»

* * *

Det ifrågavarande statsanslaget blef icke beviljad. Debatten därom vardt mycket liflig i Andra kammaren, och Telléns anförande väckte stor uppmärksamhet både i afseende till form och innehåll. Till och med motståndarne förvånades öfver, att en helt grön landsortsbo kände så noga till det ifrågavarande verkets historia och äfven till dess dåvarande tillstånd samt därjämte förstätt att framdraga allt, som med något sken af rättvisa kunde anföras som skäl för ett afslag. Tellén blef i hast en ryktbar riksdagsman.

Detta rykte var blott en liten glänsande såpbubbla, som brast vid nästa riksdag, ty då hade majorens fru ingen vedergällning att utöfva, och så fick valkretsens representant se till att på egen hand reda sig bäst han kunde. Vid nästa valperiod föll han igenom, och majoren blef vald; men i vissa kretsar i Stockholm påstods det, att hans fru uppsatte hans märkvärdigt radikala motioner, och att hon skrifvit och i honom inpluggat hans pikanta jungfrutal. I majorens hem i hufvudstaden församlades däremot ofta riksdagsmän af andra politiska grupper, hvadan majoren snart fick rykte om sig att vara en mycket fin och skicklig diplomat.

Min första lärarinna.

Ett minne

af

Helena Duhlm.

(Forts.)

Nan skall kanske invända: »var detta uppmärksambeten på, att sådana afbrott i läsningen blott hörde till undantagen, när vår lärarinna såg, att en lofstund skulle göra mera nytta än en ansträngd lektion. Också kommo vi alltid friska och upplifvade tillbaka till lästimmarne efter en sådan hvilostund.

Jag vet icke, om eleverna i de högre klasserna bestodos med sådana uppmuntrade förtröelser. »De stora», som vi kallade alla i de högre klasserna, hade många olika lärare och lärarinnor. Jag, som hörde till »de små», hade den lyckan, att i de flesta ämnen undervisas af vår egen »Susette», det var hennes förnamn, och detta namn kunde ha fått oss till att göra hvilka uppoffringar som helst, tror jag.

Hon var aldrig häftig, aldrig misstänksam, aldrig otålig. Hon hade en alldeles egen förmåga att kunna taga våra flesta fel från den humoristiska sidan, så att vi själfva kunde skratta åt dem och finna dem löjliga. Blott i ett par fall var hon obevekligt sträng. Hon fordrade en absolut sanning af oss alla. Det minsta försök att vilja undskylla sig eller försöka »komma undan», afvisade hon med afgörande bestämdhet, men mot den, som uppriktigt och genast erkände sin förseelse, var hon endast god. En annan sak, som hon absolut förbjöd, var, att barnen hviskade sams emellan. Allt hemlighetsmakeri var henne på det högsta emot, och hon såg däri farliga möjligheter af alla slag. Jag erinrar mig ännu tydligt en dag, då hon grep mig på

bar gärning, därför att jag hviskade till en kamrat under timmen. Saken var den, att det förestod mig den stora lyckan och äran, att Susette skulle följa med mig hem och äta middag hos mina föräldrar. — Vi bodde den tiden ett godt stycke utanför staden. — Af denna högtidliga anledning serverades jordgubbar till middagen, hvilket ansågs som en delikatess tidigt på sommaren. Medvetandet om dessa jordgubbars tillvaro kunde jag icke bära ensam. Jag måste utgjuta mitt hjärta för en sympatisk själ och hviskade därför denna lyckliga nyhet till min sidokamrat. Med ens hade jag Susettes klara ögon fästade på mig: »Hvad hviskar du om?» — Jag ville icke säga det, — då skulle ju öfverraskningen, som jag föreställt mig som en stor händelse, vara misslyckad. Hon fordrade, att jag skulle säga det.

»Det är ingenting viktigt,» svarade jag, »men jag ber att få slippa säga det.» Jag slapp, men vid middagen, då jordgubbarne kommo in, pekade Susette på dem och såg på mig. »Det var nog hemligheten, — icke sant?» —

Hvad hon också hade de största fordringar på, var renlighet. Jag tror aldrig det funnits en skola, där man lagt mera vikt på, att där alltid skulle vara frisk luft, och att barnen skulle hålla sig snygga. För detta ändamål fanns det på nedre bottnen två stora rum, väl försedda med tvättställ, handdukar o. s. v., där den gamla jungfrun, som första dagen kommit mig till mötes i trappan, höll ordning och hjälpte barnen. Efter frukosttimmen, innan handarbets-timmarne skulle börja, och vid många andra tillfällen blefvo barnen skickade dit ned för att tvätta sig innan lektionerna fortsattes. Om någon elev framvisade ett handarbete eller en skrifbok, som icke voro rena eller ordentliga, blefvo de bortvisade med ett sådant uttryck af motvilja hos vår lärarinna, att endast hennes min var tillräcklig för att ingifva oss alla afsmak, för hvad som icke var propert.

Någon skriftlig anmärkning fingo vi aldrig, då det icke fanns betyg i den skolan. »Inga betyg?» skall man fråga. »Hur skulle det då gå till examen?» Det behöfdes icke, ty där fanns icke heller någon examen. Vår lärarinna ansåg, att denna sträfvan att öfverglänsa hvarandra i bra betyg ofta gaf anledning till ärelystnad och afund, och att de fördelar, som kunde uppnås vid att gifva eller få dessa yttre tecken på flit, icke kunde uppväga de mindre goda egenskaper som så lätt utvecklas vid sträfvandet efter utmärkelse.

Hon ansåg allt examensväsende som humbug. Hon var nämligen af den åsikten, att lärare och lärarinnor i en skola känna barnens förmåga förut och icke behöfva examen. De utanför stående däremot, som blott genom att bevista examen göra sig ett begrepp om undervisningen, få ett fullkomligt ytligt och falskt begrepp därom, då man icke kan bedöma hvarken barn eller lärare af de flyktiga frågor, som en begränsad examen ger tid till, för att icke tala om den oro, den lust att visa mer, än som egentligen finnes, och andra abnorma saker, som hvarje examen oundvikligen för med sig.

Då vår skola icke förde vidare till några officiella sysselsättningar, var ingen examen obligatorisk och kunde således undvaras.

Driffjädern till all flit i skolan var dels det intresse vi fingo för hvad vi lärde oss, dels kärleken till den lärarinna, hvars

bifall vi alla ansågo som den största lycka och ära.

Att dessa två bevekelsegrunder, intresse för saken och kärlek till en annan person, öfverallt i lifvet äro af mera värde och ädlare än sträfvan efter personligt beröm och utmärkelse, torde ingen med sanning kunna bestrida.

Huruvida för öfrigt examen och andra yttre bevis på barns flit äro nödvändiga, anser jag mig icke kunna bedöma. Jag berättar endast om, huru min första lärarinna betraktade saken. I denna fråga liksom i allt annat gick hon ut ifrån att så mycket som möjligt låta allt stå fram i sin sanning, och bland alla människor, jag har lärt känna, kan jag ännu minnas henne som en af dem, hvilken på det klaraste och mest bevakande sätt lät mig och oss alla förstå, hvad sanning är.

Ingenting afskydde hon mer än affektation. All slags »pose», vare sig den bestod i koketteri eller i tillgjordt kvinligt pryderi, var henne lika mycket emot.

Hon själf hade ett så rent hjärta, att det icke fanns någonting naturligt, som hon skämde för att tala om.

Jag har sett henne tillsammans med fattigt folk och mottagande enke/drottningen af Danmark, och hon var alltid sig lik. — Hon neg djupt för drottningen, men icke för de fattiga gamla gummorna, det var den enda skilnaden. Hennes väsen, hennes röst, hennes uppriktighet voro desamma, därför att hon aldrig kunde förneka sig själf. Hon tänkte godt och humant om alla och ville gifva en hvar allt det goda hon kunde. Hon var aldrig förlägen, aldrig orolig, därför att hon aldrig önskade att visa sig bättre eller för mer än hon var.

I sin dräkt var hon bland de enklaste, och hon hade uppfunnit ett särskildt snitt på sina klädningar, som klädde henne utmärkt, och efter hvilket hon äfven klippte de dräkter, hon bar, då hon ibland var ute i stora världen. Det var ett bluslif med nedhängande skulderstycken, ärmarna sutto i ett särskildt underlif, så att hon med stor lätthet kunde röra ärmarna. Hon påstod, att alla andra klädningar stramade henne i ärmhållet, och jag minns, hur hon visade, hur de flesta damer buro sig åt, när de t. ex. skulle taga ned något från en hög hylla; längre än till armbågen blef icke armen fri. På klädningskjolen bar hon aldrig garneringar eller draperier, huru moderna än vexlade, utan hade den slät nedhängande med skärp om lifvet, stängdt med ett spänne. Då det i denna dräkt alldeles icke var något påfallande, gick hon med den hela sitt lif. Man sade om henne, att hon var allt för enkel, men aldrig att hon såg besynnerlig ut.

Hon rörde sig och befann sig bäst i denna dräkt, den kostade blott litet, och hon ville använda det minst möjliga på sin egen person. Men för oss var ingen vackrare än hon, då hon kom i sin tarfliga, svarta klädning, och när vi sågo henne i högtidsdräkt, som t. ex. vid ett bröllop, då hon var klädd i hvitt med en krans på håret, fördunklade hon i vårt tycke alla eleganta och modernt klädda damer, som voro närvarande.

Hon undervisade oss »små» i skrifning och teckning, vissa tider i handarbete och modersmålet. Det var i synnerhet under dessa danska språktimmar, hon meddelade oss så mycket af sig själf och gaf oss kärlek till och beundran för så mycket af det bästa i

Mrs. Susanne M. Salter.

Världens första kvinliga borgmästare.

Vi framlägga i dag för våra läsare bilden af en trettioårig amerikanska, besittande heder och värdighet af borgmästare i den lilla staden Argonia i Kansas, där hon, gift med en borgare, åtnjuter ryktet att vara en duktig husmoder och god moder. Hon är ifrig medlem af en kvinnoförening mot missbruk af spritdrycker. Före henne beklädde hennes far, mr. Kinsey, borgmästarembetet, men när nytt val skulle ega rum, uppställdes fem namn på listan, och i stället för en man blef fru Salter föreslagen till borgmästare. Man skrattade åt skämtet, som man uppfattade som ett förlöjligande af kvinnoföreningen. Mrs. Salters vänner beslöt då att slå fienden med egna vapen. De agiterade för valet, i det de berömde mrs. Salters intellektuella och moraliska fördelar och detta med sådan framgång, att hon erhöi tre fjärdedelar af alla röster. Fru Salter mottog denna underrättelse vid tvättbaljan och förklarade sig beredd att antaga valet, om man ärligt ville hjälpa henne att verka för stadens bästa. Detta lofvades, och fru Salter sköt sitt ämbete med förstånd och ej utan värdighet. Samhället är helt litet, och borgmästaregöromålen lemna den rörliga kvinnan tillräcklig tid att själf sy alla kläder åt sig och sina barn, att se om sin man och väl uppfostra barnen. En interviu skildrar henne äfven ganska noga: »Mrs. Salter är mera smärt än korpulent, med mörkgrå ögon och vägigt, blondt hår; hon är af ett lifligt, energiskt temperament och talar sakrikt och med värdighet.»

Oaktadt hon själf blott var danska till mödernet, hade hon dock alldeles gått upp i sitt nya fädernesland, där hon vistats sedan hon var barn, och hon återsåg aldrig mer Italien. Hennes fosterlandskärlek var en del af hennes religion, och alla Danmarks historiska minnen, dess själfständighet och frihetsstrid mot Tyskland voro henne en helig sak. Hon hade förlorat två bröder i kriget mot Tyskland 1848, och jag minns, att hon under en timme, då hon talade om Danmarks försvar, sade: »Jag har förlorat två bröder i sista kriget mot Tyskland. Ännu har jag två kvar, men jag skulle med glädje gifva dem för fäderneslandets sak.» — Medan hon talade, runno tårarna utför hennes kinder.

(Forts.)

Hvilka kvinnor är det, som bitrast draga i härnad mot männen? Det är de, som inga män hafva.

W. Wiener.

Bref från kolonien.

Med den tröga postgång, som råder till dessa trakter, ha ännu ej några närmare och mera detaljerade underrättelser från våra unga skollofskolonisters sommarhem hunnit oss än de rader angående utresan och de allra första dagarne, som föreständarinnan, fru Falk, sändt oss, hvilka vi här för dagen meddela våra intresserade läsare. Fru Falk skriver:

»Boda, den 20 juni.

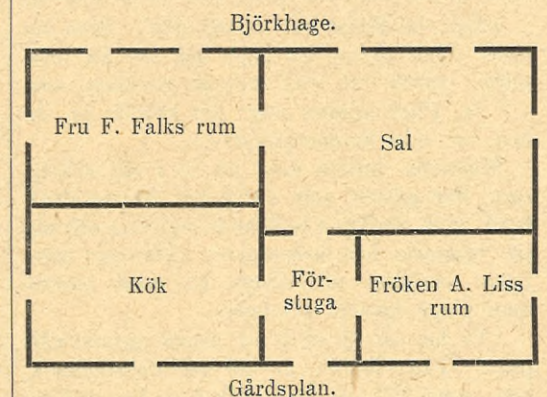
Härmed vill jag underrätta, att vår resa gick lyckligt, ehuru vi hade regn ett par gånger. Alla barnen uppförde sig mycket väl och voro vid godt mod. Fröken Liss och jag voro uppe hos dem hela natten. På samma båt voro 2 andra kolonier, hvarför vi voro på öfre däck omkring själfva ångmaskinen, där vi hade varmt. Jag lät barnen få en kopp kaffe, och hade jag i staden köpt smörbröd därtill. Kapten Wancke var särdeles tillmötesgående på allt sätt, och hela besättningen var mycket vänlig emot barnen.

Vi landade vid Skärsta, där vi möttes af en löfklädd höskrinda. Då vi framkommo, hade vi varmt kaffe i ordning åt oss, hviket fröken Lagerstedt med sin vanliga omständsamhet hade beställt åt oss.

Bostaden, hos Olof Petter Mattson i Boda, äfven förhyrd för vår räkning af fröken L., är utmärkt passande för en koloni, stor och rymlig, omkring 10 min:s väg till sjön, så att ingen af de små obehag och ensam springer dit ned. Gossarne ligga i salen, flickorna på den rymliga vindskammaren.

Första morgonen fingo barnen sova ut efter resan, men i dag voro vi i ordning med frukosten kl. 8,30. Efter förrättad morgonbön med sång vid vår lilla orgel, gingo vi kl. 11,30 ned till badstället, och kl. 1 intaga de sin middag. Kl. 5 aftonvard och kl. 7 gröt och mjölk eller hvad man kan finna på. — — —»

Härefter följa nu några rent privata meddelanden, hvilka ej kunna intressera våra läsare. I stället meddela vi här nedan afbildning af en liten plankarta af själfva bostadsbyggnaden, som följde brevet. Den omfattar nu blott den nedre botten, hvartill kommer, som syntes, den rymliga vindskammaren, i hvilken flickorna ligga.

I mod äro kvinnorna männen underlägsna; i tålmod däremot öfverlägsna. Men deras passiva mod är ej så mycket styrkans, som bär och trotsar; utan fastmer undergifvenhetens, som bär och böjes.

W. E. H. Lecky.

Om strykning.

Hedersomnämndt svar på prisfrågan XI.

af Anna The—r P.

För erhållandet af en väl instruken tvätt har jag en längre tid använt följande metod:

Till en tvätt af cirka 1 dussin skjortor, 2 ds. kragar och manchetter, några kjolar, gardiner etc. tages ett halft kilo stärkelse (Svartviks stärkelse vill jag af erfarenhet rekommendera såsom synnerligen fördelaktig, dels för sin drygheit, men ännu mera för sin ovanligt vackra färg) för 10 örehvitt vax och för 10 öre opulvriserad borax. Många bruka i st. f. vax använda stearin, men vill jag ej förorda detta, emedan kläderna därigenom blifva gråaktiga och icke erhålla samma behagliga styfhet som vid användandet af vax.

Stärkelsen upplöses i en liter kallt vatten. Boraxen och vaxet kokas tillsammans i en tredjedels liter vatten, och då det är väl kokt, blandas det i stärkelsen under flitig omröring, hvarefter det får stå en stund för att kallna. Bäst är att tillreda stärkelsen, dagen innan man vill använda den, emedan den då blir tjockare och man således får mera nytta af den. I sådant fall är naturligtvis nödvändigt att väl öfvertäcka den, på det intet dam må komma i.

När man nu vill börja stärkningen, tager man ett tillräckligt stort fat, hvilket måste vara noga rengjort, slår däri 1 liter kallt vatten och blandar i detta af den förut tillredda stärkelsesatsen så mycket, att blandningen blir lagom tjock. Detta prövas därigenom, att man i blandningen blöter en krage eller dylikt samt gnuggar den med händerna; om då ingen stärkelse fäster sig utanpå, utan alltsammans suges in i tyget och detta kännes glatt, då man stryker på det med fingret, är satsen bra. Har man fått stärkelsen för tjock, synes detta därigenom, att stärkelsen fäster sig utanpå tyget, och man slår då i mera vatten. Har man däremot fått den för tunn, så igenkännes detta därpå, att det stärkta kännes trögt, och man får i sådant fall tillsätta mera af stärkelsesatsen. Skulle, såsom ofta händer, under det man stärker, stärkelsen bli tunn, så får man tillsätta mera, så att man alltid har den lika tjock.

Då man nu förvissat sig om, att stärkelsen är lagom, börjar man stärkningen på följande sätt: Tag 4 till 5 st. kragar eller manchetter, blöt dem i stärkelsen och gnugga dem därefter väl och vrid sedan upp dem så hårdt som möjligt samt insvep dem i en ren, våt handduk eller dylikt.

Till skjortor användes något tunnare stärkelse än föregående. Skjortan stärkes på avvisidan, blötes och gnuggas, som förut är sagt om kragar, och tillses man noga, att ingen stärkelse kommer utom vecket. Sedan skjortan är stärkt, blöter man linningen i vatten och utkramar något af stärkelsen för att få linningen något mjukare än vecket; därefter stärkes bålen, och skjortan hoprullas och bortlägges samt är färdig till strykning.

Till gardiner, kjolar etc. utspädder man den öfverblifna stärkelsen med kallt vatten samt tillsätter blåelse jämte något hvit tvål (blåelse kan i mindre kvantitet tillsättas från början, men är icke nödvändigt). I händelse man ej har så mycket stärkelse öfver, att den anses kunna hinna till alla gardiner m. m., kan man tillsätta mera rå sådan. Efter stärkningen inrullas tyget i ett torrt lakan eller annat stort skynke och vrides halftorr. Detta sätt att stärka, isynnerhet kjolar, förkläden m. m., har af erfarenhet, såsom mera tidsssparande, visat sig bättre än det förr brukliga med kokt stärkelse.

Sedan nu alltsammans är stärkt, börjas strykningen, hvarvid man naturligtvis börjar med det först stärkta, nämligen kragar. Innan jag går vidare, är det kanske ej ur vägen att beskrifva, huru ett strykbräde ser ut. En 3 cmt. tjock, 20 cmt. bred och 1½ meter lång bräda klädes med tjockt ylle, helst filt, samt därefter ett stycke hvitt linne, som spännes fast med nålar, så att man kan borttaga det, sedan strykningen är slut. Ju jämnare brädet är, desto lättare går arbetet. Strykjärnen tåla kanske äfven några ord, och vill jag därvid endast nämna, att gamla järn äro bäst. Har man nya järn, bör man först stryka mangelkläder med dem ett par gånger, innan man använder dem till stärkelsesaker. Efter denna lilla beskrifning börja vi strykningen. Man drager först med händerna ut kragen, så att den blir slät; stryker den med järnet 1 à 2 gånger på avvisidan, vänder den därefter och stryker den på rätsidan ett par gånger, hvarvid man noga tillses, att inga veck eller skrynklor uppstå. Då man nu har kragen fullkomligt slät, stryker man den omvexlande på båda sidor, till dess den är halftorr, då man stryker ränder,

om sådana önskas (dessa göras bäst med bakre kanten af järnet och icke med spetsen). Därefter strykes kragen fullkomligt torr och bortlägges.

Då man strukit 5 à 6 st., glansas dessa från början, på så sätt att man fuktar kragen med en i vatten doppad linnelapp och gnider med järnets bakre kant på tvären af kragen, till dess denna erhållit den glans man önskar, hvarefter kragen böjes i sin ursprungliga ställning (äfven detta sker med järnets bakre kant) och är nu fullt färdig. På liggande kragar strykes alltid den undre delen (ståndet) fullt färdig, innan man börjar på den öfre.

Med manchetter förfäres på alldeles samma sätt som med kragar, och om det är manchetter med söm i midten, så strykes ena halfvannan torr, innan man börjar med den andra.

Vid strykning af skjortor stryker man först bålen, och sedan denna är färdig, träder man skjortan på brädet med rätsidan uppåt. Man sträcker nu ut vecket och fäster det med nålar, så att det blir alldeles slätt, viker sedan framdelen af bålen öfver vecket och stryker härpå några slag fram och tillbaka. Därefter aftages bålen, och vecket strykes på tvären; om några veck eller skrynklor uppstå, drivas dessa utåt sidorna. Då vecket är halftorr, strykas ränder efter behag; vidare såsom förut är sagt om kragar, hvarefter skjortan hoplägges och är färdig.

På kjolar, förkläden m. m. strykas alla band, linningar och garneringar, innan man börjar på själva kjolen.

Gardiner dragas på längden, innan man börjar stryka dem. Strykas fullkomligt torra på avvisidan, och tillses noga, att kanterna bli alldeles raka. Böra strykas på bart ylle, emedan de gärna vilja fastna vid linne och bomull. Man sparar mycken tid och får gardinerna jämnare, om man har god plats att stryka dem på t. ex. ett bord.

Nu till sist några särskilda regler:

- 1) Innan man börjar stryka med ett järn, så gnid det med en grof trasa.
 - 2) Haf aldrig järnet för varmt, så att tyget svedes, skulle det någon gång misslyckas, så att man sveder ett plagg, så försvinner detta, om man lägger plagget i solsken.
 - 3) Alla spetsar, brodyr och broderade namn strykas på avvisidan på mjukt ylle för att behålla sin upphöjda ställning.
 - 4) Stärk ej mera, än som kan medhinnas att strykas på dagen.
 - 5) Öfverblifven stärkelse kan gömmas till nästa gång.
 - 6) Då strykningen är slut, så göras järnen rena och omlindas med ylle och förvaras på torrt ställe för att inte rosta.
 - 7) Om järnet, oaktadt det är väl varmt, kännes trögt, då man stryker, kan man smörja det med litet vax eller stearin och stryka af detta på en trasa, innan man sätter järnet på plagget.
 - 8) Om stärkelsen fäster vid järnet, bör man slipa bort denna med smergelduk hellre än att skrapa bort den med knif.
 - 9) Tillses noga, att ingen smuts under strykningen kommer på plagget; om detta händer, så torka bort det med en ren linnelapp, doppad i vatten, hvilket man alltid bör hafva tillhands.
- Jag afslutar härmed min lilla anvisning och är fullt öfvertygad, att om den noga följes, den skall tillfredsställa rätt stora anspråk.

Iduns panoptikon.

Parfymernas revolution.

Bära Ellen!

Du lilla oförnöjsamma varelse! Du vill, att jag ständigt skall berätta dig något nytt, något pikant — och du vet ju ändå, att det ej finnes något nytt under solen.

Men ändå! I dag kanske jag kan ge dig en nyhet, en verklig nyhet — någonting riktigt extra uppfriskande nytt.

Du ser misstrogen ut! Nåväl, så hör — man har uppfunnit en ny sorts — parfymflaconer!!

Bah! — Var det något att berätta — Vänta, vänta, min lilla! Det är icke hela nyheten. De nya parfymflaskorna öfverträffa alla hittills kända — *de äro lefvande!* Hvad säger du om det?

Prat — — —

Tst! Inga förhastanden, lilla Ellen. Idun narras aldrig. De äro lefvande, de kunna gå,

stå och sitta. De kunna tala, springa, dansa. De hafva blixtrande ögon — som du! — de äro vackra — som du! — de kunna älska — som du! — och de blifva älskade — som du!

— Talar jag i gåtor? Visst icke! Jag talar sanning — ty det är *kvinnorna själva*, som äro de nya flaconerna. Och du själf är min allra som ljufvaste lilla roseflacon! Ah! — Tycker du inte om skämtet? Men ma chère, det är intet skämt, det är en sanning, en revolution. Hör blott! En professor i Paris — naturligtvis i Paris, åh de fransmännen! — har funnit, att om man sprutar in en enda droppe af en välluktande essence, t. ex. rose, under huden, så upptager blodet ögonblickligen parfymen. Hela ens varelse blir genomträngd af rose, man andas roseparfym, med ett ord man är en lefvande flaska roseparfym!

Är det icke en revolution? Hvilka framtidsvyer rullas icke upp för våra ögon — eller rättare för vår näsa! Ty gäller professors uppfinning rose, så gäller den säkert alla andra parfym!

Hvad säger du nu, min allra som ljufvaste lilla myosotis — är det icke förundransvärdt och beundransvärdt! Världen har kommit i ett nytt spår.

Hör blott — — —

* * *

Du älskar! Neka ej, du älskar honom. *Han* älskar dig, du vet det, fast han ännu ingenting vågat säga dig. Han är ej säker på din kärlek, och han är blyg som alla förälskade manstackare. Huru skall du med bevarande af all blygsambhet kunna gifva honom ett uppmanande tecken? Ah! du har det! Ni träffas i afton på byråchefens bal. *Du* törs ej tala till hans öra, *han* vågar ej tro ditt öga. Dina läppar äro stumma, men hans näsa är fin —

En droppe, en hundradels droppe blott insprutad under din hvita arms sammetslena skinn — en hundradels droppe af *bouquet d'amour*, och han vet allt! Han vet allt, och midt i en af Waldteufels gudomliga valser framhviskar han, berusad af kärlekens doft, sin ömma fråga, den fråga du så länge väntat på, längtat efter — — —

Dagen därpå byter du bouquet. Icke för att du ej mera älskar, utan därför att du jublar. Och när *han* gör sin förmiddagsvisit, doftar hela din boudoir, hela din varelse af segerjubel af — *Victoria Essence!*

* * *

Hvilken triumf för naturen, hvilket nederlag för modisterna!

Det är nu ej blott med och i dräkten kvinnan uttrycker sin karaktär, sina sympatier.

Den högvälborna damen behöfver ej juvelernas glans och sidenets fras för att pointera sin höga börd. Hon behöfver mera i en tid, då, som redan Shakespeare sade, »bondens täspets snuddar vid adelsmannens häl.» Hon sprutar i sitt blåa blod en droppe Exelsior, Parfum de la Noblesse, och du vet, hvem hon är.

Den unga, svärmiskt anlagda flickan doftar af Parfum de Myosotis eller Liljeconvalj.

Den eldiga varmblodiga kvinnan väljer Essence d'Héliotrope, den österländskt svartsjuka sjuder af Ylang-Ylang.

Den smått koketta — som redan hunnit öfver den tid, då hon hade rätt att representera »Spring Flowers», doftar ännu af »Bouquet fleurs de Mai» som ingen tror på mer än hon själf.

Den djärfva kvinnan väljer den kraftiga Cedrat eller den berusande Jasmin, och den blyga

landtliga skönheten fyller allt omkring sig med doften af New-Mown-Hay — — —

* * *

Det är säsongens stora bal hos greffe X. Juveler, siden, sammet. Frackar, kraschaner, uniformer. Blixtrande kvinnoögon, bländhvita skuldror — vridna, vaxade mustascher, vadderade uniformsbröst. Det är jubel, glädje och champagne.

Blott den oförliknelige löjtnant Z. går omkring, grubblande, nervös — —

Hvad är åt löjtnant Z., balsalens Napoleon, kotiljongernas Moltke?

Ack! Hans rykte hänger på en tråd! Hans storhet, hans ära, hans snille skall prövas i afton. Han skall, han *måste* göra en ny kotiljongstur!

Han darrar af ångest och bekymmer. Stunden nalkas!

Då — i sista ögonblicket får han en idé, en lysande idé.

Kotiljong! Kotiljong! Löjtnant Z. fram, generalen, nu med segerviss min.

Hans befallningar lydask under stum förväning. Balsalen utrymmes! Alla dansande må gå i angränsande rum. De icke dansande placeras på stolar i fonden, en parkett af åskådare. Så rusar löjtnant Z. in till de dansande och ordnar dem — med näsan. Och triumferande ropar han ut i salen: *Blommornas dans!* Musik!

Och in i den stora salen hvirflar först ett led af doftande *rosor*. Ah! hvilken doft! hvilken idé! De följas af liljeconvalj, förgät mig ej, jasmin och heliotrope.

Det är ett helt orangeri, ett lefvande orangeri, som hvirflar omkring och försvinner, ersatt efter hand af nya blommor, nya dofter, reseda, geranium, lilas, verveine, wood flowers och wild flowers, mossrose och violette de Parme — —

Parketten applåderar, gamla stelbenta hofmän, själva doftande af bouquet de Roi, diplomater, som andas bouquet impérial, miel d'Angleterre, extrait d'Estherazy eller Jockey-Club. I formlig entusiasm är Mr le Vicomte som på långa vägar doftar Extrait de Portugal — — —

Löjtnant Z. har vunnit en lysande — eller en doftande seger. Hans rykte som kotiljongsnille är ännu i zenith — tack vare den fyndige parisprofessorn — — —

* * *

Hvad säger du nu, kära Ellen? Är det icke en revolution? Ack, jag kan icke ens antyda allt nytt, som blir en följd af parisprofessorns sekularuppfinnning.

Vi lefva, säger man, i guldets tidevarf — det skall bli parfymernas.

Vi lefva, säger man också, i en pappersålder — tidningarnas tidevarf, men äfven här skall det revolteras, och man skall hädanefter icke tala om tidningarnas *färg*, utan om deras lukt. Ty kemisterna skola nog finna medel att tillämpa uppfinnningen äfven på pappersmassa — — —

Ja, på allt. På konstens alla områden, teater, måleri, musik.

Ridån går upp — ett skogslandskap, och salongen fylles med ens af en doft af Brise de Mai eller Summer Blossoms. Eller scenen är en trädgård, och allt doftar Extrait triple des fleurs!

Hvilken illusion! Hvilket lif i det hela! Det svindlar för min näsa — vid blotta tanken.

Hvilken omstörtning på alla områden — —

* * *

Men nog, kära Ellen! Jag känner mig berusad vid tanken på all denna vällukt, dessa näsornas kommande orgier. Jag måste svalka mig — jag griper efter min gamla kära, ännu ej omoderna Eau de Cologne och tecknar, återväckt från blomsterdrömmen,

Din trogne

Masque de Fer.

Brudkransen.

Hvilken ljuf, poetisk fläkt omsväfvar ej det enda ordet *brudkrans*, hvilken värld af dolda, innerliga önskingar, glada förhoppningar och härliga luftslott innebär icke denna enkla prydnad för det unga, älskande hjärtat, hvilken rikedom af vemodigt glada minnen an knyter sig ej till desamma för den silfverlockiga matronan! *Min brudkrans!* Hur mycken ljuf, hemlighetsfull lycka innebära ej dessa ord för den unga varelse, som står i begrepp att tråda öfver barndomens, flicktidens tröskel »för att lefva för *honom*, för att helt och hållet tillhöra *honom*», och hvilket obeskrifligt förklarande ungdomsskimmer breder sig ej öfver mormors skrynkliga ansikte, huru stråla ej de lefnadströtta ögonen åter vid minnet af den skönaste, den lyckligaste dagen i hennes lif! Skilsmessan från fadernehemmet, från föräldrar och syskon, afskedet af alla kära förtrogna platser i hembygden, huru förljufvas och förmildras ej alla dessa smärtor af den oemotståndliga trollkraft, som bruddräkten, brudsmyckningen utöfvar och skall utöfva på hvarje kvinna, så länge världen består.

Likväl är det ej den glänsande atlasen eller det mjuka sidenet, icke de dyrbara brudsmyckena, som af kvinnans största hedersdag lemna ett sådant utplånligt intryck i hennes hjärta — nej, det är den enkla, gröna kransen, *brudkransen*, som blott en gång i lifvet omger ungmöns panna. Må silfverkrans eller guldkrans pryda det hvitande håret, minnet af brudens myrtenkrans kan hvarken tid eller rum utplåna ur den äldrades sinne.

Den vackra seden att på brudens hedersdag trycka denna doftande, lätta prydnad på hennes panna har gått i arf till oss från hednatiden. Längre stred det kristliga samvetet mot detta såsom hedniskt föraktade bruk, och de gamla kyrkofäderne ifrade med all makt mot dess införande. De gingo till och med så långt, att de nitiskt förklarade bärandet af en krans för afguder.

Kransen i och för sig var redan i allra gräaste forntid en mycket bruklig prydnad, ett lederstecken för sin bärare. Med kransen såsom höghetens och oförgånglighetens symbol smyckade hedningarna sina gudar. Afrodite, skönhetens och kärlekens gudinna, pryddes med myrtenkransen, medan Apollo hyllades med lager- och palmbladskransar. Hos de gamla grekerne ansågs myrtenkransen dels som ett tecken till osårbarhet, dels som en utmärkelse af ämbetsmannavärdigheten, medan åt borgare, som utmärkt sig genom särskilda förtjänster, eller åt krigare, som vunnit ära i fält, räcktes kransar af olivträdets grenar. Äfven hos de gamla romarne var kransen ärans, glädjens och lyckans tecken. Då ett barn föddes, hängdes på dörren till föräldrarnes hus en krans af olivkvistar, om det var en gosse, af lin, om det var en flicka. Vid stora gästbud och andra festliga samkväm buros kransar, icke blott på hufvudet, utan äfven om hals och bröst, så att man äfven kunde fröjda sig åt blommornas doft. Men framför allt var det likväl hos de gamla egyptierne, som kransflättningskonsten stod i högt anseende och uppnådde en betydande fulländning. Hos dem gällde icke blott bestämda regler för kransarnes form, utan äfven beträffande blommornas färg och doft.

Den naturliga kransen af blad och blommor tillfredsställde likväl snart ej längre våra förfäder, och man började då imitera den af guld och andra metaller. Af den gyllne kransen (*corona*), som många gånger betingade ett högt värde och mycket vexlade till formen, har äfven under tidernas lopp uppstått furstekronan. Den gyllne lagerkransen (*Corona triumphalis*) gafs åt den segrande triumfatorn. Likaså belönades vapenbragden med gyllne kransar. Framstående skådespelare smyckades liksom i våra dagar med blommor och äfven med gyllne kransar. Gästabudskransen (*Corona convivalis*) bars vid glada måltider och festsamkväm. Äfven i bibeln finnes den gyllne kransen, kronan omnämnd: »Gån ut, I Zions döttrar, och skåden konung Salomo i den krona, där hans moder honom med krönt haf-

ver på hans bröllopsdag och på hans hjärtas fröjdsdag», heter det i Salomos Höga Visa, kap. 3, v. 11. (*Corona natalica*), födelsedagskransen, har liksom brudkransen vidmakthållit sina traditioner ända till våra dagar.

Det var i början af fjärde århundradet, som brudkransen småningom accepterades af den kristna befolkningen och med den brudslöjan, som likaledes är af hedniskt ursprung. Likväl valde man af de tre förut brukliga färgerna, rödt, citrongult och hvitt, endast den sista. I allra äldsta tider saknades slöjan nästan helt och hållet. Löst utslaget, långt nedåt ryggen hängande hår, den bevarade renhetens symbol, ersatte då denna.

Medan israeliterne bekransade brudgummen, grekerne och romarne både brudgum och brud, är det hos oss blott bruden, som på sin bröllopsdag prydes med kransen. Blommorna i brudkransen äro olika på olika trakter. Hos oss liksom i Tyskland är det särskildt myrten- och myrtenblommor, som användas till denna prydnad, orangeblommor äro särskildt omtyckta i England och Frankrike, medan åter i Spanien och Italien mera brukas rosor, röda och hvita, samt nejlikor.

På många trakter bäres i stället för brudkrans äfven krona af guld eller silfver. I Altenburg i Tyskland bära bondkvinnorna en rund sammetsmössa, som allt efter brudens förmögenhetsvilkor besättes med mer eller mindre dyrbara silfverknappar. I Schweiz äro på vissa trakter kransar af konstgjorda blommor med långa brokiga band mycket omtyckta. Bruden i Athen bär en med ädelstenar och pärlor rikt prydd filigranskrona, medan i det gamla Grekland den gröna kransen mera användes. Likväl väljes vinranka i stället för myrten.

Halfärs- o. kvartalsprenumeranter

påminnas att nu ofördröjligen förnya prenumerationen. på det att intet afbrott i tidningens ordentliga expedition må behöfva ega rum. Sent ankommande prenumeranter löpa risk att gå miste om ett eller annat af de första numren i det nya kvartalet, alldenstund upplagans storlek bestämmes efter antalet abonnenter, som tecknat sig vid utgången af näst föregående kvartal.

Smånotiser från kvinnovärlden.

Kvinliga läkare i England. Icke mindre än 73 damer äro i England redan berättigade att verka som läkare. Af dessa bo 22 i London, 16 på andra orter af de förenade konungarikena, 17 i Indien och resten spridda i olika länder. Den mest framstående är Mrs Scharlieb, en kvinna på omkring 40 år, hvilken tog doktorsgraden vid universitetet i London, 1883 grundade i Indien Royal-Victorial-Hospital för kvinnosjukdomar och sedan återvände till London, där hon innehar lärarstolen i medicin vid det nya kvinnosjukhuset. Bredvid henne har Mrs Garrett-Anderson tillkämpat sig ett vida känt namn. Hon tog doktorsgraden i Paris 1870 och har i London inlagt stora förtjänster för grundandet af det nya kvinnosjukhuset. Vid detta verka endast damer såom jourhavande läkare, under det manliga läkare endast tillkallas för konsultation. Äfven apoteket förestås af en ung fröken. Den medicinska skolan har 18 lärare, däribland 4 kvinliga. Eleverna måste vid inträdet vara fyllda 18 år. 1888 studerade här 91 damer, af hvilka de flesta med utomordentlig framgång aflagt examen vid universitetet i London. De öfvervinna alla hinder för att kunna egna sig åt sin själfvalda bana. De kvinliga läkarna kunna uträtta mycket godt icke blott i England, utan äfven och framförallt i Indien, där omkring 40 millioner af befolkningen utgöras af kvinnor, hvilka det är förbjudet att taga en manlig läkares tjänst i anspråk.

De kvinnor, som hafva förmånen att ännu vara unga, tala om de andra så, som om älderdomen vore en synd... Det är ej hvar och en gifvet att dö lägligt.

Comtesse Diane.

Striden om hjärtan.

Ur ett kvinnolifs historia

af

Johan Nordling.

XI.

Skogsäfventyr.

(Forts.)

Fjere dagar gingo, under hvilka Karl Stjärne ej återsåg sin bror. Sonjas redan förut starkt frestade krafter hade efter det uppskakande mötet med Kathe Bentson aldeles svikit henne, och hon hade måst intaga sängen. Fadern vek knappast en timme från hennes sida.

Hon led icke af någon särskild sorts sjukdom, hade läkaren sagt; hon behöfde blott sinnesro och hvila, och han hade på det strängaste förbjudit grefve Stjärne att föra något på tal, som det minsta kunde irritera henne.

Ehuru således Karl Stjärne inom sig brann af otålighet att lära i detalj känna den scen, som utspelats mellan den främmande kvinnan och Sonja, bekämpade han sig därefter, att han till och med ängsligt afböjde ämnet, när Sonja själf ett par gånger sökte föra det på tal.

Emellertid gjorde denna absoluta hvila Sonja god, och på den femte dagen förklarade läkaren, att, om vädret hölle i sig, hon dagen därpå kunde försöka lemna sängen och till och med göra någon kortare promenad i vagg.

Karl Stjärne hade under dessa långa sjukvakt-dagar beständigt haft mötet med brodern i tankarne och det edliga löfte, han därvid gifvit honom.

Det låge ju dock ett hopp häri! Kunde han blott, därom var han viss, för en tid förmå brodern att skiljas från den kvinna, han hotade att göra till sin hustru, skulle nog förtrollningen brytas, Axel Stjärne glömma, komma på bättre tankar, allt blifva godt igen!

Och om verkligen hon älskade — åh, då skulle hon ej kunna neka; hon skulle ej lida att se honom förlustig ställning, gods, fränder — allt!

Han skulle bestorma henne, han skulle tala till hennes hjärta, han skulle i så välgående ord måla det tunga lif, ett äktenskap måste bereda dem båda, att hon *måste* inse det enda rätta.

Och gång efter gång planlade han för sig själf hela sitt tal, vägde hvarje ord, formade och formade åter om hvarje mening. Han tyckte dock aldrig, att han fick det *nog* öfvertygande, *nog* genomtänkt...

* * *

Med många och långa böner hade Sonja ändt-ligen förmått fadern att den sista aftonen för ett par timmar lemna hennes bädd för att taga sig en uppfriskande promenad i det strålände glada, sommarvädret.

Han hade först gått ned i societetsparken, där de ståtliga franska alléerna hvimlade af promenerande och konverserande skaror: uppuktande, redingotklädda herrar, unga damer i ljusa sommaroletter och lekande barn, som likt yra fågel-flockar spriddes och samlades i kapplopp öfver de sammetsmjuka grasmattorna efter rullande bollar och band.

Rundt om honom brusade det glada lifvet; otaliga skiftande tungomål nådde i hvar sekund hans öra som det oafbrutna surret från ett jättelikt fluster.

Men detta oroliga lif behagade honom ej i dag, alla dessa främmande, likgiltiga ansikten plågade honom.

Utför staden, en fjärdingsväg vid pass utom södra tullen, låg vid en uttorkad ravin med yppig vegetation ett litet anspråklöst utvårdshus, som bar det klingande namnet Kaiserschloss; det var en förtjusande, fast litet enslig promenad dit ut, och han hade vid föregående besök å orten alltid plågat göra en visit därute. Han styrde nu ock sina steg ditåt.

Vid tullen passerade han den väl kringmurade villan, där brodern hyrt, och han tvekade ett ögonblick utanför Knecht Ruprechts portlucka, om han skulle göra ett besök.

Men nej — det stora, beramade första mötet med Kathe Bentson ville han hafva mellan fyra ögon. Och nu skulle han helt visst riskera att träffa dem tillsammans.

Han fortsatte utom tullbommen. — —

Den behagliga promenaden i den ljumma sommarkvällen satte hans blod i friskt omlopp. Han andades djupt och tog ut stegen.

Luften var mättad af den söta doften från klöfverfälten, som, rodnande af blom, bredde sin matta på ömse sidor om vägen.

Då och då mötte han en ensam vandrande, allmogekvinnor mest och barn, som helsade med ett vänligt *guten Abend*.

Han började gnola för sig själf; så glad och lätt till sinnes hade han ej känt sig på länge.

* * *

Han hade väl promenerat vid pass en halftimme och hade ej långt kvar till sitt mål, då han efter en svängning af vägen, som nu skuggades af rik löfskog å ömse sidor, ett stycke framför sig upptäckte en kvinlig gestalt, som ensam promenerade framåt.

Den främmande damen väckte hos honom genast ett visst barnsligt nyfikenhet intresse. Det var ej en kvinna af allmogen, det upptäckte han strax. Den smidiga, eleganta gestalten, hufvudets ledigt käcka hållning, den spänstiga gången — allt berättade hans vana öga, att han hade framför sig en ung dam af värld.

En ensam svärmska, ute att njuta af den ljumma aftonen liksom han, på denna samma, föga kända väg, liksom han — det var ju alltid något, tyckte han, som förenade dem.

Den unga damen gick raskt, och han vann endast långsamt och obetydligt på henne. Men han skulle hinna henne.

Han ville se hennes ansikte — hvarför, det kunde han ej rätt klargöra för sig själf, och han log i skägget åt sin egen barnslighet — men det intresserade honom, och han roade sig med att i fantasien göra dess bild.

Var hon vacker eller ful; var hon blond eller mörk?

Det kunde han ej ännu se på detta håll; men en smula kvarglömd romantik i hans gamla hjärta — hur kunde han väl ha tänkt sig, att där fanns något kvar af den varan, — svarade honom, att hon var vacker, mycket vacker till och med, och blond, gyllene blond! Det var ju så det bäst passade till den ljusa kvällen, till ramen af bokarnes mörkt saftiga grönska, till hela det lilla äfventyrets poesi...

Skulle hon då aldrig vända sig om? Han kom henne allt närmare och närmare; han sökte göra buller med sina steg, sin käpp. Men nej — hon var omöjlig, hörde intet, gick endast på med denna utsökt spänstiga gång, dessa halft dansande och dock graciöst värdiga steg, dem han i hvarje sekund beundrade.

* * *

Till sist vek hon plötsligt af från stora vägen och tog upp på en smal, föga upptrampad gångstig, som slingrade sig in mellan skogens stammar.

Hvart ämnade hon väl sig? Hans intresse växte för hvarje steg. Han vek ock i sin tur af och följde henne.

Skulle hon icke vredgas, bli skräm, tro sig förföljd, när hon till sist upptäckte honom? Ack bevars; han log — han såg väl dock icke ut som en stigman med ondt planer, och en ung flicka borde väl kunna upptäcka detta, vore det så ock midt i en sjumilaskog.

Den oländiga stigen var allt annat bekväm, där den klättrade upp för den tätt trädbevuxna höjden mellan snaror af försåtligt slingrande rötter, mellan ogenomträngliga busksnar och mossbelöpna stenblock.

Detta måste vara en genväg till ravinen, som han förut icke känt; på andra sidan höjden, om ej hans lokalminne bedroge honom, borde man skymta Kaiserschloss.

Lyss — ett plaskande, ett brus! Från den tämligen höga bergvägg, som styrde lodrätt ned åt minstone till en god manshöjd, kastade en öfervägen liten fjällbäck sig ned i sandbädden nedanför, kringyrd af ett stoftfint, i solskenet skimrande skum. Där nedom ledde en spång öfver, en enda smal, vacklande plank, som låg tämligen osäkert uppgillrad från sten till sten.

* * *

Han var nu blott några alnar bakom henne, men den mjuka mossan förtog ljudet af hans steg. Vig och lätt satte hon just sin lilla fot — en förtjusande fot i en högklackad chagrinsko — på plankan, som ledde öfver bäcken. En yfvig pilkvist, som hängde ut öfver vattnet, gaf stöd åt hennes hand.

Han stannade andlös.

Den smala spången vaggade på de kullriga stearne. Allt tycktes dock gå bra, då vid sista steget hennes ena fot slant, och med ett förskräckt litet rop gled hon ned i vattnet, som stänkte upp rundt omkring henne.

Karl Stjärne sprang fram. Men innan han ens hunnit sträcka sin hand till hennes hjälp, var hon med ett vigt språng åter uppe på det torra, våt visserligen till knäen och djupt rodnande vid den oväntade upptäckten af ett manligt vittne.

»Ni skadade er väl ej», frågade han ifrigt.

Hon såg upp på honom med ett par stora blåa ögon af en underbart djup färg; den af sinnesskakningen ännu skälfvande öfverläppen drogs till ett bedärande, halft blygt litet leende, och hon svarade med en stämman, full af musikaliskt väl-ljud:

»Jag tackar er, min herre, icke alls. Det är endast rätt åt mig, att jag blir litet våt, när jag kan bära mig så klumpigt åt.»

Grefve Stjärne stod slagen af den lifligaste beundran.

Hon var blond, gyllene blond, han hade rätt; och skön, ja, mer än skön! Ett så strålände fager ansikte hade han aldrig förr mött i allt sitt lif, det med gaf han inför sig själf, medan han kände sitt blod värmas af en underlig värme.

Den unga damen kunde helt visst ej undgå att läsa den stumma beundran, som så lifligt lyste ur grefve Stjärnes ögon, ty hon rodnade på nytt och böjde ned sitt hufvud, medan hon slätade de våta vecken af sin tunna spetsklädnings med en handsklädd liten hand.

»Min fröken, ty jag får väl säga fröken — (hon nickar lätt till svar), »det duger på intet vis, att ni går vidare, så våt som ni nu är. Ni skulle ovilkorligen förkyla er», sade Stjärne och steg ett steg närmare.

»Åh, min klädning torkar snart, och fötterna håller jag nog varma, så länge jag går. Jag tackar för ert vänliga intresse, men det är alls intet att tala om.»

»Jag tillåter det ej, ej på vilkor, min unga fröken, att ni begär något så oförståndigt. Jag är en gammal man, och ni får därför förlåta mig; jag kunde ju godt vara er far. Vårdshuset ligger här nedanför; jag springer dit, medan ni tar af edra våta strumpor och skor. Ett par torra skodon står väl alltid att få låna, om de ock ej komma att så väl passa er fot, som de ni nu bär», sade han med en blick ned på de högvristade små fötter, som stucko fram nedom den våta klädningsfållen.

Den unga skogsvandrerkan sökte ännu göra motstånd, men grefve Stjärne var redan långt iväg på utförsslutningen, mellan hvars blågröna bokkronor man på litet afstånd skönjde Kaiserschloss, röda tegeltak.

Tio minuter voro knappast gångna, då han, åtföljd af en ung tjänstflicka från vårdshuset, på nytt triumferande stod inför henne.

(Forts.)

Familjen är i närvarande brytning af mänskliga samhällens fall och återbyggnad åter det viktigaste element, på hvilket allt beror, liksom all odling med den begynte; hvarför alla jordens nationer ock vördad den såsom en gudomlig stiftelse. Och roten af denna rot är åter *äktenskapets helgd*, modern för all sedlighet på jorden. Där äktenskapet är förderfvadt, är allt förderfvadt hos ett folk. Där det är rent, eller renar sig, där befäster sig, genom de ljufvaste, heligaste band, mänsklig ordning, midt under den hotande upplösningen af alla borgerliga förhållanden. E. G. Geijer.

Dagen uppgår öfver kvinnans lif på jorden, den tränga dalen vidgas och stigarne bli allt flere; det skall bli rum, arbete, lefnadsgladje nog för alla, som redligt söka och vilja.

Fr. Bremer.

Sen till, att *Idun med Modetidning* finnes hos alla edra bekanta!

Förslag till matordning för veckan 29 juni—5 juli.

Söndag: Färsk spritåttosoppa; italienska kalfkottletter med macaroni och tomatås; jordgubbar med frusen grädda.

Måndag: Frikassé på kalf; vinkallskål.

Tisdag: Stufvad gädda; saftsoppa med mandelklimp.

Onsdag: Köttpudding; filmjök.

Torsdag: Kejsarsoppa; lübsk skinka med spenat.

Freitag: Oxstek med grönsallad; mannagrynsvälling.

Lördag: Stufvad aborre; soppa på grönsaker. (Se Idun n:r 12.)

Recept.

Stufvad gädda. Stor gädda, fjällas, klyfves, skäres i bitar och lägges i vatten med några skedblad ättika, hvilket gör, att slemmet lättare går af. Den torkas på linne. I en djup kastrull lägges så mycket råskalad potatis man anser sig behöfva med litet salt och ett par i skifvor skurna rödlökar emellan. Ofvanpå potatisen lägges hvarvis fisk, lök, ett skedblad mjöl och några bitar smör. Slutligen påhälls så mycket vatten, att det knappt står öfver fisken. Alltsammans får nu koka; fisken upptages sedan och lägges högt på en stor karott, potatisen lägges omkring, och såsen slås öfver. Mycket godt.

Italienska kalfkottletter. Vackra kalfkottletter, från hvilka man borttagit alla senor o. d., bultas försiktigt, kryddas med salt och peppar, göppas i ägg, panneras därefter i en blandning af hälften rifvet hvetebröd och hälften rifven parmesanost, stekas vackert bruna på båda sidor och serveras till macaroni, som anrättas med tomatås.

Handarbeten.

Herbariumperm. En trä- eller pappskifva, ungefär 5 gånger så stor som vår afbildning, öfverdrages med mörkt tyg. På denna anbringas i sned riktning från nedre venstra hörnet till öfre högra en enfärgad pappersremsa med inskriften »Herbarium» (som man själf tecknar med bronsfärg, upplöst i

gummi arabicum). De oliksidiga triangelarne, som uppstå på båda sidor om remsan, utfyllas med torkade växter eller blad, som appliceras medels lim. För att arbetet äfven skall bli varaktigt, lägges öfver detsamma en glasskifva, medan i kanten på permarna fastlimmas en bred pappersguldbård.

Syltning.

Jordgubbar på amerikanskt sätt: a) 3 kg jordgubbar rensas, blandas och omskakas med 1 kg socker och hällas i en syltgräta med bara så mycket vatten, att de ej brännas vid uppkokningen. Under tiden har man fyllt små syltglas med vatten och ställt dessa i en större gryta med kallt vatten på ett underlag

af groft linne, och lagar att allt kommer i kokning. Så snart detta skett, hälls vattnet ur syltglasen, som ställas tillbaka i vattgrätan och den kokande sylten slås genast i, medan en annan person torkar kanten snygg, sätter på gummiring och lock, tager ut glasen och skruvar till dem. Vilket är, att det går fort. Då burken blifvit en gång öppnad, måste innehållet snart förtäras.

b) Bären sockras ($\frac{1}{2}$ kg à 1 kg bär), kokas andra dagen i den bildade saften, en matsked kognak tillsättes, fyllas alldeles heta i burkar, sköljda med hett vatten, och tillslutas dessa med detsamma. *Stenia.*

Kapris. Äkta kapris är rätt dyr. Man kan dock samla sitt förråd själf på våren, då de minsta, ännu hårda knopparna af *Caltha palustris* plockas och uppkokas i starkt saltvatten, som hälls bort, medan knopparna afdunsta mellan linne. Torra lägger man dem i en förut värmd syltkruka och håller het kryddad ättika på. Om hösten skördar man de späda fröknopparna af *Kapuzinerkrassan*, tvättar dem, strör salt emellan, aftorkar dem dagen därpå och packar ned dem i en burk med peppar, nejlikor, dragon och pepparotsskifvor, samt håller kokt kallnad ättika på dem. *Stenia.*

Druvfor. Som *sylt* kunna mogna vindruvfor behandlas likt plummon i ättika eller blandade med hälften af sin vikt strösocker öfverhållas med rom eller bränvin, som dock kan spädas något, ty allt för stark alkohol gör druvornas skal läderartadt. — Vackert är äfven att hänga en och annan klase i en syltburk, hälla klar sockersirap öfver och tillsluta bra.

Rättelse. I n:r 24 står under rubrik *Syltning* (Rabarbergelé): »pr liter 175 gr. strösocker», skall vara: »på $\frac{1}{4}$ liter».

Drycker.

Karlsbadervatten. Vid denna tid på året, då företrädesvis stora summer utgifvas för brunnsdrickning, torde det vara mycket lämpligt att meddela allmänheten beståndsdelarne uti detta vatten samt recept på dess tillredning, då hvar och en skulle kunna med ringa besvär och än mindre kostnad själf tillverka detta helsovatten, som fått så ofantlig användning. Det mesta karlsbadervatten, som förbrukas, är konstgjordt, d. v. s. tillverkad af vanligt, låt vara renadt och filtrerad, dricksvatten och ett salt, karlsbadersalt, som egentligen skulle fås genom afdunstning af naturligt karlsbadervatten, men numera nästan uteslutande göres utaf detsamma beståndsdelar genom blandning.

Enligt vår svenska farmakopé består det konstgjorda karlsbadersaltet af: koksalt (klornatrium) 1 del, tvåfaldt kolsyradt natron (bikarbonat) 2 »
glaubersalt (svafvelsyradt natron) pulvr. 5 »

Den första beståndsdelan finnes i hvarje hushåll; de båda andra köpas å apotek. Dock måste man beträffande glaubersaltet antingen begära detta pulvriseradt, eller göra detta på så sätt, att glaubersaltet upplöses på en tallrik, som sedan sättes å ett varmt ställe, i kakelugnsnisch eller på järnspis, tills det uti saltet varande vattnet bortgått, hvarefter saltet gnuggas sönder. Den ofvan uppgifna vikten är beräknad efter pulvriseradt eller torkadt glaubersalt. Genom tillsättning af 8 ort (36 gr.) af detta salt till 2 kannor (5,23 liter) vatten erhålles ett vatten, som i det närmaste öfverensstämmer med det i handeln begagnade karlsbadervattnet, och med endast hälften så mycket vatten fås det s. k. dubbla karlsbadervattnet. Den ekonomiska vinsten utaf att själf tillaga titt karlsbadervatten är förvånans-

värd, men för att denna fördel skall blifva än större, bör man själf blanda saltet enligt det gifna receptet.

Under hela förra sommaren begagnade jag utaf eget fabrikat och fann det fullt lika tillfredsställande som det köpta. »System».

Inläggningar.

Persilja. Jag föredrar saltad persilja framför torkad. Färskt plockad, sköljes och hackas den genast och blandas med tillräckligt fint bordsalt. — Mycket bra är äfven att röra den färskt hackade persiljan med godt smör och rulla små bollar därpå, hvilka förvaras simmande i saltlake. Det har bara den olägenheten, att laken gärna vill mögla, och man därför ofta bör tillse och koka om saltlaken vid behof. *Stenia.*

Efterrätter.

Fikonkompott af Smyrnafikon, lagad för tillfället, är kanske ej känd af många. Man låter fikonen, betäckta med utspädd, sockrad madeira, som blifvit kryddadt med citronskal, »draga» på svag eld, tills skalet känns mjukt, och serveras kompotten kallnad. *Stenia.*

Visthusboden.

Skinka, som är för salt, behandlas på följande sätt. Man upplöser soda i vatten, tills detta kännes halt. Därpå kokas det och afkyles, hvarefter skinkan lägges ett dygn eller längre i vattnet, som bör betäcka hela skinkan. Efteråt sköljes skinkan väl.

Köket.

Emaljerade kokkärl rengöras grundligt medels pottaska och kloralkali, för ett par öre af hvardera slaget, hvarefter kärlet fylles med vatten och ställes på ett varmt ställe. Kärlet bli åter rena, utan att emaljen tager skada.

Trädgården.

En bra fågelskrämma att utsätta bredvid nysädda spensångar och blommande ärtsångar är, att på en högre stör sätta en potatis, i hvilken man stuckit några fjädrar, så att det får utseende af en större fågel med utbredda vingar. *Stenia.*

Sedan ärtorna blifvit sprötade, händer det ofta, att plantorna böja sig under växten utanför spröten. Då må man akta sig att ej med handen skjuta dem inåt, hvarefter de späda rankorna och stänglarne lätt knäckas, utan man bör i stället rycka upp den närmaste stören och sticka den bakom. *Stenia.*

Allmännyttigt.

Ljus atlas rengöres på följande sätt. På ett bord bredes en ren servet, hvarpå man lägger tyget. Man doppar ett stycke vadd i potatismjöl och gnider försiktigt tyget på längden, till smutsen är försvunnen. Naturligtvis tager man ny vadd, så snart den upptagit något af smutsen. Färgen skadas ej genom detta förfaringsätt.

Hvarjehanda.

Guldfiskar böra i rum endast förvaras i glaskupor med vid öppning, så att de kunna få rikligt med luft. Vattnet bör om sommaren bytas *dagligen*, om vintern tre gånger i veckan, hvarefter man bör undvika stark temperaturvexling. Akvariet måste ofta rengöras; visa fiskarne benägenhet för att dö, planterar man i kupan ett exemplar af växten *Pistia Stratiotes*. Man matar guldfiskarne hvarannan dag mycket måttligt med myrugg, hvita oblater, hvetebrödsbulor eller flugor.

Toaletten.

Man kan spara ganska mycket tvål vid tvättningen, om man tager för vana att ej doppa själfva tvålen i vattnet, utan endast ena handen.

Läkareråd.

Bekymrad 20-åring. Se svar till Eva i n:r 3. Akomman ytterst envis. Undvik allt hetsigt i mat och dryck.

Hanna. Bäst att låta läkare klippa eller skära bort den samma. Eljes kan ni försöka toucheringar med ättiksyra.

Fästmo. 1) Använd samma behandling, som tillräds Naemi (för en annan åkomma) i n:r 6 (jämför svaret i n:r 8). 2) Genom ingivande 2 gånger dagligen af en 10 % svafvelsalva.

A. Z. Använd *diachylonsalva* med tillsats af 10 % *xinkoxid*. Salvan bredes på lappar, som fästes väl med gasbindor. Vexlas morgon och afton. *D-r -d.*

Frågor.

N:r 600. Hur skall en husmoder på landet kunna skaffa sig någon inkomst, utan att hennes tid allt för mycket upptages? Svar motes tacksammast af *Halländska.*

N:r 601. Skulle någon vilja upplysa en nybörjare i trädgårdsskötsel om, hvilka sorters (Forts. å nästa sida.)

LEDIGA PLATSER.

En lärarinnebefattning

med undervisningsskyldighet hufvudsakligen i modersmålet och tyska språket är ledig vid Skellefteå elementarläroverk för flickor. Arslön 1,000 kronor. Ansökningshandlingar och betyg skola vara inlemnade före den 15 juli till styrelsens ordförande theologie doktor S. Brandell i Skellefteå.

[1963]

Styrelsen.

Anspråksl. fruntimmer med *gedigna* kunskaper i pianoundervisn. sökes för långt försigkommen elev hos familj i landsorten. Betyg samt vilkor i bref till »D. E. 15», Iduns byrå.

[2101]

En ung, anspråkslös flicka af god familj samt väluppfostrad, frisk och med godt lynne, önskas som sällskap o. biträde vid husl. göromål från nästa 1 okt. af en ung officersfamilj på landet. Svar insändas till »G. K.», Lidköping p. r.

[2097]

Plats såsom lärarinna för 5 eller 6 yngre flickor med undervisning i vanliga skolämnen, språk och handarbeten kan erhållas af därtill kompetent person nästkommande höst. Betyg samt uppgift angående löneanspråk kunna insändas till borgmästaren C. A. Anderstedt eller apotekaren H. J. Julin, under adress Säler.

[2095]

PLATSSÖKANDE.

Informatorsplats för eftersommar maren önskas på landet af teol. fil. kand. L. A. Sundelöf, Upsala.

[2094]

Iaktadt hus önskar en ung, musikaliskt bildad flicka, van vid och road af hushållsbestyr, antingen på egen hand sköta hushåll eller ock gå frun tillhanda. Ringa löneanspråk. Närmare uppl. genom fru S. L. Tägtström, adress Örebro.

[2107]

En bättre flicka, hvilken deltagit uti landthushåll i hemmet redan i sin barndom samt genomgått hushållsskola och innehaft plats, söker sig nu anställning, antingen att förestå ett mindre hushåll eller att gå frun tillhanda; finnas barn är hon van sköta sådana o. villig biträda därmed. Vackra betyg finnas att förete. Små lönepret. Svar afvaktas af »S. T. 26 år», Molkom.

[2109]

Westbergs oöfverträffliga Tvättpulver à 20 öre pr paket hos alla specerihandlare
Jönköping. Jönköping. [1972]

frö eller blad och blomsterplantor, helst äfven några fleråriga sådana, som mest köpas, och hur de böra ordnas i ett par runda blomsterland, för att på billigt sätt få det trevligt?

N:r 602. Huru bör vid gäsafvel tillvägagås, synnerligast vid ägggläckningen, så att ej, såsom ofta händer, ungen dör i ägget — och huru böra rederna inrättas? I öfrigt önskas noggrann föreskrift om ungarne behandling.

N:r 603. Huru färgas halmflätor svarta?

N:r 604. Jag har en liten, i mångas tycke ganska behaglig sångröst. — Huru skall jag göra för att på egen hand förbättra och öfva denna min lilla talang? Säkerligen blifva många med mig tacksamma för några vänliga råd af Iduns läsare eller lärarinnor.

N:r 605. Undertecknad vore tacksam, om någon ville gifva fullständig upplysning om huru s. k. glödrötning tillgår, samt hvad därtill behöfliga materialier kosta?

N:r 606. Nemo homo frågar, om någon af Iduns läsarinor kan upplysa honom, om de hafva sig bekant, hvar man kan få afyttra begagnade frimärken till högsta pris?

N:r 607. Jag vore mycket tacksam, om någon genom Idun ville säga mig bästa sättet att koka in krusbär på flaskor?

Huru inlägges kryddsill, så att den blir god och tål att förvaras vintern öfver?

N:r 608. Hur bakas »Ronneby pepparkakor»? frågar

N:r 609. Vill någon af Iduns läsarinor gifva beskrifning på, huru en bra glasyr till tårtors glasering beredes; äfvensom en beskrifning på Berinermunkar.

N:r 610. Vill någon af Iduns ärade läsare eller läsarinor upplysa en flicka, som för sin utkomst önskar lära sig bokbinderi, om någon kvinnlig bokbindare finnes, huru lång tid åtgår för att lära och h ad det kan kosta. Svar önskas af

N:r 611. Undertecknad vore synnerligen förjust att få en förteckning på de växter (blommande och bladväxter), som man med största förhoppning om framgång kan odla i boningsrum.

Några ord om skugga, sol och vattning för de särskilda expl. vore helt säkert till nytta, om de kunde bifogas.

N:r 612. Önskas något eller några billiga recept på märkbleck för linne, helst sådana som motstå tvättning med klor.

N:r 613. Frågas om någon kan säga hvar man kan få plantor af Coffea arabica.

N:r 614. Vill någon gifva mig ett recept på ett tandpulver utan farliga beståndsdelar, och som gör tänderna starka och varaktigt hvita? — Äfven vore önskligt, om någon kunde gifva mig ett medel mot härets affallande.

N:r 615. En sjuklig fru, som nödgas för längre tid resa från hemmet, ville under tiden gifva sin jungfru kostpengar för månad. Bedder nu någon erfaren husmoder upplysa: hur mycket vanligen gifves i ett för allt.

N:r 616. Hvilken konstruktion af mangel är befunnen vara den bästa för ett litet hushåll på landet?

N:r 617. Jag blefve någon erfarne husmoder särdeles tacksam, om hon ville säga mig, hur mögelfläckar med säkerhet kunna borttagas ur handdukar och serveter, som hemkommit vata från tvätten och i följd af tät hoppackning blifvit mögliga.

N:r 618. 1) Huru skall man under sommaren förvara medurst, som är tillredd på hösten, så att den ej torkar eller möglar? 2) Vore mycket tacksam, om några anvisningar på efterrätter kunde lemnas, som framför allt äro mycket snart tillagade?

3) Finnes något medel att blifva af med den besvärliga fotsvetten? Kanske det ej är nyttigt att taga bort den?

4) Huru skall man få bort smuts och flugfläckar från förgyllda tafvelmarer, så att ej förgyllningen går utaf? För svar snart vore 'ny prenumerant' mycket tacksam.

Svar.

N:r 386. Först och främst förska ägg, hvilkas gult med yttersta omsorg skiljas från hvitorna, hvilka senare vispas till så hårdt och styft skum, att det står af sig själf. Därefter iroras 40 gram finsiktadt socker till hvarje hvita, hvilket måste ske försiktigt och hastigt, hvar efter man skyndar att på ett öfbräde, försedt med låga fötter samt belagdt med rent skripapper, upplägga marängerna i önskad form och storlek, hvar på de öfversiktas tämligen rikligt med finaste florsiktadt socker, lagdt i en tin och ej för gles lenonspåse. De införas skyndsamt i ugnen och gräddas i snog värme, till de blifva ljusgula.

N:r 425. När ej blott så nära anhöriga som föräldrar och syskon, utan äfven vänner, »motsätta» sig ett äktenskap, så tyckes detta samfälliga afrådande tämligen tydligt utvisa, att äktenskapet för visso saknar ej blott en förutsättning, utan måhända flere, ja de väsentligaste betingelser för att blifva lyckligt; ty med skäl kan då befaras, att kontrahenterna äro så berusade af sina känslor, att de ej mäktat lyssna hvarken till kärleksfulla varningar eller till förnuftets röst, antingen detta talar högt och tydligt hos andra, ej förblindade människor, eller blott hviskar hos dem själfva.

Dylik hänsynslös lidelsefullhet bådär allt utom framtida lycka! »Föräldrars välsignelse bygger barnens bo.»

Percy F. Luck & Co

Stockholm.

China Theer.

Congou.	Pris pr kilo
Finest Moning	11: —
Kungchow	9: 20
Oonfa	7: 70
Moning	6: 20
Kaisow n:r 1	5: 25
Kaisow n:r 2	4: 30
Kaisow n:r 3	3: 50
Congou	2: 80

Souchong.

Finest Souchong	11: —
Lapseng Souchong	7: —
Souchong n:r 1	5: —
Souchong n:r 2	4: 30

Blom The.

	Pris pr kilo
Finest Blom Pekoe	16: 50
Blom Pekoe n:r 1	9: 70
Blom Pekoe n:r 2	7: 30
Finest Scented Orange Pekoe	7: 80
Hyson (grönt)	6: 20
Seented Orange Pekoe	6: 20
Oolong	5: 25

Indiska Theer.

Finest Assam	11: —
Malty Cachar Pekoe	9: —
Assam	6: 20
Ceylon	6: 75
Darjeeling	4: 80

The-Blandningar.

	Pris pr kilo
Non Plus Ultra	11: —
O. T. D.	8: 50
Czarens	7: 30
Mandarin	6: 40
Stora Moguls	5: 40
Mikadons	4: 50
Kalifens	3: 50
Rehausens, original	7: 10
Rehausens	4: 30
Smulthe	3: 50

Särskildt framhålla vi »Stora Moguls» och »Mikadons» theblandningar à kr. 5: 40 och 4: 50 pr kilo såsom varande mycket passande hushållsthe af god kvalitet.

Försändelser till landsorten emot efterkraf eller postförskott. [1645]

Husmödrar!

Försöken Th. Winborg & Cris i Stockholm tillverkningar af

- Concentrerad Ättika på flaskor för utspädning.
- Senap, blandad efter engelsk och fransysk smak, flere sorter.
- Biffstekssås.
- Soja, Malda kryddor (garanteras oblandade) på bleckdosor med genomborradt lock.

Bordsalt i paket om 425 gram (= 1 skålp.) flere gånger prisbelönade och fullt jämförliga med de bästa utländska fabrikan. Tillhandahållas hos Hrr specerihandlare. [1339]

Emot fritt vivre.

En ung flicka önskar plats i familj i en glad och folkrik trakt att gå frun tillhanda. Finnas minderåriga barn är sökanden äfven villig undervisa dem i vanl. skolämnen samt franska o. tyska språken. Svar t. »H. L. 1890», Iduns byrå. [2105]

En flicka af god familj önskar komma i ett trevligt hem för att deltaga i inomhus förekommande göromål. Hon är fullt hemma i kläd-sömnad och finare handarbeten. Prentioner små. Svar till »Kerstin», Söderhamn p. r. [2102]

Plats att förestå någon äldre ungarls eller enkemans hus önskas af ett 32-årigt, friskt och uti det som till hushållet hörer fullt kunnigt fruntimmer. De bästa rekommendationer kunna lemnas. Svar till »Z», Umeå p. r. [2099]

Ett ungt fruntimmer,

som genomgått lärarinnekursen vid k. blindinstitutet, önskar sig plats i familj för att undervisa ett blint barn i läsning af vanliga skolämnen, skrifning och handarbete. Svar till »Blindlärarinna», Tomtebodas, p. r. [2078]

En ung, bildad flicka, som talar fransyska samt är van att undervisa och handleda barn, önskar medfölja någon bättre familj till badort emot fri resa, fritt vivre och litet kontant. Svar torde insändas till Fru A. Zimmerman, Linköping. [2077]

HANDSKAR

köpas billigast i Carl Malmbergs välrenommerade

HANDSK-AFFÄRER.

För handskarnes hållbarhet ansvaras.

Glacé-, kul. 4 knapp., breda silkes-sömmar kr. 1: 50

D:o d:o 5 snörknäppen d:o kr. 2 à 2: 50

D:o d:o 6 knapps Mousquetaires » 2 à 2: 50

samt alla slag, såväl eleganta som enklare, Glacé- och Gants de Suèdes från 2 till 20 knappar.

Rekvisioner från landsorten mot efterkraf.

BUTIKER:

45 Vesterlånggatan 45, Telef. 724.

5 Sturegatan 5, Telef. 722.

24 Södermalmstorg 24.

Carl Malmberg. [1717]

DIVERSE.

Doktor A. Afzelius, Lilla Vattugatan 24, praktiserar under sommaren vid Hjo Vattenkuranstalt. [1341]

D:r OTTO SANDBERG praktiserar under sommaren (15 juni—1 sept.) i Marstrand. [1764]

Doktor Carl Flensburg 33 Drottninggatan 33. Hvardagar 1/23—1/24. Helgdagar 10—11. Behandlar företrädesvis Barnsjukdomar. [1343]

D:r ERNST SALÉN. Ögonläkare. 2 Stora Vattugatan 2. Träffas kl. 1/2 10—1/2 12 f. m. [2084]

Svenska Järnsängsfabriken 50 Regeringsgatan 50. Allm. Tel. 46 47. [1723]

Panorama international,

Hamngatan 18 B, 1 tr. upp. (bredvid Svea-Salen)

Från och med den 22 till och med den 28 juni: 1:sta serien. Minne af Fransk-Tyska kriget 1870—71.

Entré 30 öre, barn 20 öre. Abonnementskort, gällande för 8 besök, kr. 1: 75, barn 1: 20. Öppet alla dagar från kl. 10—10. Hvarje söndag nytt program. [1357]

Inackordering.

I en prestgård i vestra Blekinge, belägen i vacker trakt, intill järnvägsstation o. nära stad, mottages en flicka, helst i åldern 9—11 år, till inackordering. Undervisning meddelas i enlighet med lärokurs för läroverk för flickor, äfvensom i musik af ovanligt duglig lärarinna. Om och god föräldravård utloftas. Priset, beräknadt för 9 månader, 325 kr. Man hänvänder sig till kyrkoh. H. J. Brolander, adr. Gammalstorp. [2096]

2 flickor i konfirmationsåldern kunna erh. inackordering i godt hem och tillsammans med egen dotter erh. konfirm.-undervisn. samt underv. i vanl. skolämm., språk o. musik. Närmare meddelar V. Frendin, Malmköping. [2069]

N:r 470. En badkur med lokal massage. Är det ej fråga om en neuralgi?
 N:r 490. Själf kan man endast bronsera, ej förgylla. Använd i så fall bronspulver (ljusgult) samt bronstinktur, som fås i Beckers färghandel.

N:r 506. Man bör helst hafva såväl siden- som yllekädnings hängande med rätsidan ut, ty annars skrynklas de. Ett rent skycke bör likväl hängas öfver dem för att hindra dem att lägga sig på dem.

N:r 511. Se svar till 392.
 N:r 512. Tillsatt vid beredningen 1 gram salicylsyra pr kanna sylt.
 N:r 516. Inlägg bland kläderna i små påsar patchulblad eller pulveriserad violot.

N:r 529. Som liktornar härröra af tränga och korta skodon, måste sådana först o. främst undvikas. För öfrigt är det mycket bra att pensla liktornarne med koncentrerad ättiksyras (som köpes på apoteket) och därpå fästa en häftplåstersremsa. Efter några dagar lossnar det yttersta hårda lagret och kan då försiktigt lossas med en skarp pennknif, hvarefter fötterna badas i ljumt såpvattnet, ty det är fördelaktigt att ofta uppjuka liktornarne medells ljumma tvättning. Penslingen med ättiksyras upprepas så länge förbårdning finnes, men mycket sällsynt är det, att liktornar fullkomligt försvinna.

Följande medel mot sönderspruckna händer rekommenderas i Hälsovännens n:r 7: »Menthalt 150 gr., Salol 2 gr., Matolja 2 gr., Lanolin 50 gr. Blandas till en salva, som ingiendes 2 ggr dagligen.»

N:r 530. Se svar till 389 a, i n:r 21 af Idun.

N:r 540. Påstryk flera ggr dagligen en salva af styrax 3 delar och kinasulfat eller dyfvelströk 1 del.

N:r 548. En så beskaffad, pålitlig pensionsrättning finnes, ja, icke en utan flere, nämligen Ränste- och Kapitalförsäkringsanstalterna. Sådana finnes i flere städer i riket (17); den kapitalstarkaste är Stockholms. I någon af dessa kan Ni med största trygghet insätta edra besparingar, som sedan växa med ränta på ränta och arfvinst till 65 år, hvarefter Ni årligen erhåller en viss procent (hitills 9) af det kapital, som genom insättningar och räntor samt s. k. arfvinst uppkommit vid den tiden. Har Ni sålunda lyckats spara ihop ett kapital af 2,000 kr., kan Ni påräkna en lifränta fr. o. m. 56 års ålder af 160-180 kr. Ju tidigare Ni börjar, desto mindre behöfva de årliga insatserna vara.

N:r 552. Af 2½ kilogr. groft salt, 425 gr. socker, 42 gr. salpeter, 14 liter vatten kokas en lake, som skummas väl under kokningen och slås, när den är alldeles kall, hålstd dagen efter sedan den är kokt, öfver köttet, hvilket, om så behöfves, med en tyngd hålles nere i laken. Efter 3 å 4 veckor (förutsatt att man ej lägger ned allt för stora stycken) är hvad som saltats i denna lake färdigt att koka och har då en delikat smak och en vacker röd färg. Innevarande årstd håller laken sig ej länge god, hvarför man ej gerna bör koka större sats, än hvad som behöfves för gången, så vida man ej har förtärliga förvaringsrum. Vintertiden däremot håller den sig rätt många veckor. Att salta kött och fläsk tillsammans är att förbättra båda sorterna. En fördel med denna lake är, att hvad som saltats i den aldrig behöfver vattnas ur, utan kan och bör kokas med den saltta, laken gifvit det.

N:r 556. Hos fabrikör Ekholm, Norrköping, finnes utmärkt märkbläck, Linomelan kalladt. Troligen kan han också ge anvisning på hvar man skall få bra stämpel, ifall man ej vill skriva namnet med en vanlig stålpena.

N:r 562. Om »öfverständig bondd cka», som synes vara ganska förständig, då dylika spörsmål intressera henne, i bref till D. R. I. S. (Iduns byrå f. v. b.) uppger namn och adress, så skall ett svar på frågan »Hvad är bildning?» henne privatim meddelas.

N:r 567. »20-årig småländska». Hvilken yngre folkskollärare eller folkskollärarinna som helst kan lemna er svar på de af framställda frågorna. Skara seminarium står troligen före det i Kalmar.

N:r 569. Man lägger skrif- eller postpapper i en väl rengjord stekpanna af gjutjärn, ställer den öfver sakta eld och gnider med hvitt vax lätt öfver papperet.

N:r 570. Vänd Er till »Gamla parlament-verkstaden» i Göteborg. Där får ni stirkrigta mönster för en obetydlig afgift, anvisning och nödiga rekvisita såsom tvättkäta silke m. m.; och Ni undgår förtretet att nedlägga arbete på en själfuppfunnen fantasiprodukt. Ty *altarskruden* har ställigar, hvilka ej äro för den större allmänheten bekanta.

Innehållsörteckning.

Malvina de la Gardie; af *Adolf Hollander*. (Med porträtt.) — Australiska skaldinnor, tolkade för Idun, af *Karl Benson*. I. Agnes Neale: När jag är död. — Indirekte; af *Ave*. VI: Hemlig drifkraft. — Min första lärarinna, ett minne af *Helena Nyblom*. (Forts.) — Mrs Susanne M. Salter. Världens första kvinnliga borgmästare. (Med porträtt.) — Bref från Kolonien. (Med plankarta.) — Om strykning; hedersomnämnt svar på frågan XI, af *Anna The-r P.* — Iduns panoptikon: Parfymernas revolution af *Marque de fer*. — Brudkransen. — Smånotiser från kvinnovärlden. — Striden om hjärtan; nr ett kvinnolis historia, af *Johan Nordling*. XI: Skogsäventyr. (Forts.)

Förslag till matordning för veckan 29 juni — 5 juli. — Handarbeten. — Syltning. — Drycker. — Inläggningar. — Efterrätter. — Visthusboden. — Köket. — Trädgården. — Allmännyttigt. — Hvarjehanda. — Toaletten. — Läkareråd. — Frågor. — Svar.

Praktisk Konstväfnadsskola, 37 Norrlandsgatan 37.

Undertecknad, som i 12 år förestått Elfsborgs läns Väf- o. Slöjdskola, meddelar undervisning uti alla sorters konstväfnader och enklare väfnader. Elever, som önska deltaga i undervisningen, torde anmäla sig i skolans lokal. Väfstolar med tillbehör anskaffas. Beställningar af alla sorters Konstväfnader emottagas och utföras noggrant till billigt pris. Diverse Konstväfnader, såsom Portieror o. Gardiner af ylle o. bomull, Borddukar, Serveringsdukar, Parad- o. Badhanddukar, Kuddar, Förkläden, Flossa o. Kiddermönster samt enklare Mattor jämte Gardiner m. m., passande för sommarnöjen, finnas till salu.

[1654]

Johanna Brunsson.

Svenska Reseffekter,

starkt och väljordt arbete, säljas billigast i Skandinaviska Reseffektfabriken, G. CARLSSON, 30 Malmstinskälgatan 30, Allm. Telefonbolagets hus. Allm. Telefon 49 36. [2074]

Ärade damer! Sen hit!

Som vi ej vidare ämna hålla lager af färdiga Sommarkappor, **slutförsäljes** under denna månad hela vårt rikhaltiga lager af **Sommarkappor, Sidentyger, Plyscher** och andra Kapptyger m. fl. artiklar.

OBS. 20 à 25 % OBS.

under vanliga priser.

Beställningar mottagas fortfarande.

Billiga priser!

Bästa arbete!

D. FORSELLS SÖNER & Co,

10 Drottninggatan 10, 1 tr. [2111]

Helpensionärer.

I Bergklintsskolan i det natursköna och för sitt sunda läge välkända Engelholm emottagas tvänne helpensionärer till nästa hösttermin, som tager sin början d. 27 aug. då skolan fortsätter sin verksamhet i en rymligare och ändamålsenligt inredd lokal vid Stora torget. Priset 450 kr. Anmälningar göras hos föreständarinnorna fröknarna Bergklint. Referenser på platsen: kontraktsprosten Frans Kock och rektor A. Th. Oséen; i Kristianstad: landskamrer E. Andersson; i Halmstad: bankdirektör H. J. Krumlinde. (G. 18613) [2100]

Pianinos, Flyglar & Orgelharmonium från de bästa svenska och utländska fabriker.

Största lager! Billigaste priser! Fullkomlig garanti! Liberala betalningsvillkor!

OBS! Äldre instrument tagas i utbyte.
J. LUDVIG OHLSON,
 Stockholm.
 16 Regeringsgatan 16. [1423]

Glöm ej bort,

att O. Williamson, Borås, säljer prima hellylle marinblå Gosstricotkostymer från 3 till 10 års för 3: 75. Priskurant å yllevaror sändes franko.

Stora mansvästar

med ärmor till 3: 50 pr st. [1578] O. WILLIAMSON, Borås.

SVARTVIKS Stärkelse,

svenskt fabrikat, gifver linnet, utan att förstöra det, en bländande hvit färg. Till salu hos alla specerihandlande i riket. [1487]

Fysiologiska skodon

för damer, herrar och barn tillverkas hos undertecknad till moderata priser.

Personer, som hafva ömtåliga eller förstörda fötter, kunna hos mig få skodon, som passa väl och äro bekväma att gå med.

Högaktningsfullt [1795]

G. NILSSON, drottninggatan 100. Allm. telefon 55 32.

Bort med liktornarne!

Deletor.

Ett nytt, osvikligt, smärtfritt liktornsmedel (bättre än *Collodin* och alla andra liktornsmedel) borttager fullkomligt liktornar med roten inom kortaste tid. Inlagdt i eleganta kartonger har *Deletor* den stora fördelen framför alla dylika medel, att man ständigt bär det på sig. Hvar och en som har liktornar skall skatta sig lycklig efter att hafva använt *Deletor*. Hvarje kartong kostar 1 kr., som insändes som postanvisning eller i sparmärken. Post- o. telegrafadress »Deletors, Upsala, Vaksalatorg 27 och Göteborg, Magasinskvartret 1 & 2. [1340]

Lag och Rätt.

Lagtidning för svenska folket. Utgifves i Stockholm och kostar från 1 juli till årets slut endast **1 krona.**

Redaktionen besvarar prennumeranters förfrågningar i juridiska ämnen. Härigenom undvikas dryga utgifter till advokater, och många tvister kunna biläggas utan stora rättegångskostnader. Prennumerera å närmaste postkontor. (Poststationsföreståndaren hänvisas till taxan n:r 24.) (G. 18828) [2110]

1890 års Frö-priskurant

utdelas gratis, sändes franko. **SVENSONS Fröhandel** Lilla Nygatan 17, Stockholm. [1897]

Billigast af alla.

- För en ny konkursmassas räkning realiseras:
- 1,000 st. Celuloidkragar » » 0,60 » 0,25
 - 2,000 par Damstrumpor » » » 0,30
 - 1,700 st. Barnkofter
 - hemstickade » » 4,50 » 2,50
 - 1,450 » hellylle-Tricot kläder 3-9 år » » 7,- » 3,75
 - 2,000 » ext. r:a Damkofter, hemst. » » 9,50 » 5,-
 - 1,600 » ext. r:a Mansrockar hemstickade » » 10,- » 5,50
 - 600 » Germania d:o hemstickade » » 6,- » 3,75
 - 1,200 » Extra r:a damvästar, hemst. » » 4,50 » 2,50
 - 600 par halfylle Diagonalbyxor » » 2,75
 - 400 » hellylle-Chewiotbyxor, Norrk. » » 4,50
 - 1,000 m. korderoj dubb. br. hellylle » » » 7,- » 4,20
 - 8,000 » fin-fint klädningst. » » 0,80 » 0,63
 - 2,000 » halfylle diagonal (det starkaste byxtyg som finnes) i endast moderna mönster » » » 0,95
 - 2,000 st. Stanleys-Skjortor (dessa äro de finaste och mest praktiska sommaren 1890 kommer att bjuda på i skjortväg) » » » 2,-
 - 200 dussin nåsdukar » » » 1,50
 - 400 par Kronkorderoj-byxor » » » 2,75
 - 900 meter Kronkorderoj » » » 0,90
 - 1,800 st. hemstickade Tricotkläder 3-6 år (ny sort) » » » 2,50
 - 1,100 » Imit. Jäger-Tröjor till 1,10, 1,25 1,50
 - 1,400 par » Jäger-Kalsonger » 1,10, 1,25 1,50
 - 2,000 st. Extra r:a hemväfda Förklädstyg » » » 0,50
 - 600 dus. r:a hellylle Téservetter med röd bård och frans » » » 2,50
 - 200 » Hemväfda ext. r:a fällda Borås-Nåsdukar coul. » » » 2,25
 - 1,700 st. Extra fina hemstickade Flickklädningar 3-6 år » » » 3,50
- Profver endast då 20 öre bifogas.

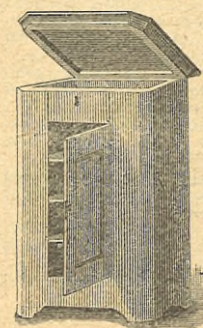
A. Villiamsson, Stockholm.

Vesterlånggatan 57, 1 tr. upp. [2018]

27 december

är 3:dje dragningen i Kulturhistoriska Föreningens lotteri

på konst-, industri- och slöjdföremål. Lotteriet omfattar 10,000 vinster, värda 175,000 kr., och med hufvudvinster af 2,500, 2,000, 1,500 och 1,000 kr. värde. Lottsedlar till 2 och 3 kr. säljas i alla boklädor. [1939]

Isskåp,

bästa sorter, ytterst billiga

i Wilh. Tibblins Järnaffär, Drottninggatan 77 Stockholm. [2031]

GUSTAF HOLMBLOM
KAPP-FABRIK
 38 Vesterlånggatan 38
 Nedra botten, 1 o. 2 tr. upp. [1352]

TRICOTLIF

i stort urval. Bomulls **Tricotlif** fr. 2 kr. st. Hellylle Svarta **Tricotlif** fr. 4, 5, 6 kr. st. Hellylle kulörta **Tricotlif** fr. 4, 5, 6 kr. st. **Jansson & Co,** Hötorget. [2081]

Iduns Uträttningsbyrå

ombesörjer genom fullt kompetenta personer uppköp i alla möjliga branscher gratis åt Iduns abonnenter och för uppdrag åt andra mot en obetydlig ersättning. Alla saker skickas mot efterkrav och få, när varans art sådant medgifver, returneras (dock genast) mot fraktkostnaden. Dubbelt porto torde medsäändas. [1349]

Ännu
finnas några få permar kvar till Idun 1889, dels i rött och guld, dels i blått och guld. Priset är endast **1 kr. 25 öre**, som torde insändas i förskott medels postanvisning eller i sparmärken (ej frimärken!) För porto tillkomma 30 öre. [1359] **Iduns Expedition.**

Prytz'
Kinesiska och Indiska
TE
packadt i bleckdosor och stanniol, säljes genom Hrr specerihandlare. (Nord. A.-B., Göteborg. 3632x7) [2071]

Solida Möbler.
Stora lager.
Bättre o. enklare. Billigt pris.
Äfven mot afbetalning.
Malmskilnadsgatan 46
7 Oxtorgsgatan 7
A. Lagerberg
Egen tillverkning.
För hållbarhet ansvarar. [2037]

Sex för femton!
Till det otroligt billiga priset 2,50 säljer jag, när minst 1/2 dussin tages, en ny sorts hemstickade extra prima Trikotkläder för 3-7 års gossar. Som antagligen ett mycket stort antal beställningar kommer att ingå, förbehåller jag mig 14 dagars leveranstid. A. Williamson, Vesterlångg. 57, i tr. [1936] Stockholm.

Ombärlig möbel i hvarje hem, speciellt under sommarmånaderna, är **Hjalmar Peterson & C:nis** **Nya Fällstol**, som äfven kan begagnas som **Fåtölj, Chåslong och Säng**, och som erhålles fraktfritt mot 10 kr. järnvägsefterkrav från **Hjalmar Peterson & C:nis Bokhandel**, Karlstad. Till förekommande af förveklingar är vår **Nya Fällstol** alltid stämplad på de båda kortstyckena, som uppbara armstöden, med vår firma **Hjalmar Peterson & C:ni**, Karlstad. [2023]

Neumüllers Bryggeri
rekommenderar härmed åt vänner af de mörka ölsorterna sitt
Erlanger-Bier
till pris af 10 kronor pr 100 1/2-buteljer.
Bell Telefon 5 24. [2098] Allmänna Telefon 32 27.

OBS. Skyddsmärket. OBS. Skyddsmärket.

C. Smitt & Co's öfver hela riket och **Äkta Säter-Olja**, för botandet af *gikt, reumatisk värk, sensträckning, magkramp, tandvärk* o. d., där stark och hastig upphettning af sjuk kroppsdela på några minuter åstadkommes. Särdeles nödvändig är denna olja att hafva i hemmen å landet, där läkare ej alltid vid behof kan erhållas. Är försedd med intyg så väl från Handelskemisten i Stockholm som och från många personer, som med fördel använt densamma. Försäljes hos de flesta Speceri- o. Parfymhandlare i riket samt i parti, med rabatt, hos **C. Smitt & Co**, Stockholm. [1969]

F. W. BILLES Bryggeri
6 Olofsgatan 6
rekommenderar sina tillverkningar af
Bayerskt öl, Pilsener öl, Export-öl, Iskällardricka.
Telefon: Allmänna 46 27. Bell 7 53. [2104]

Fru Ellen Möllers Praktiska Hushålls-skola
i Sköfde för unga flickor öppnas den 15 augusti 1890. Skolan, afsedd för unga flickor från 16 till omkring 25 års ålder, har till sin uppgift att bilda de unga till praktiskt dugliga husmodrar i egna eller andras hem; undervisning meddelas i alla göromål, som höra till ett väl ordnat hushåll, samt i sömnad, väfnad, knyppling och träsneideri m. m. af därtill skickliga lärarinnor. Kursen, som är ettårig, räknas från den 15 jan. till den 15 juni och från den 15 aug. till den 15 dec. Priset pr år 600 kr. Prospekt sändes på begäran. Referenser i Göteborg: fru C. L. Berggren, Vesta Hamngatan 5, fru Peder Wern, Föreningsgatan 19. I Stockholm: fru Julie Gleerup, Sturegatan 17. I Jönköping: fru Sofie Björkman, Ruströg. I Malmö: fru Magnus v. Essen. Anmälningar torde insändas under adress fru Ellen Möller, Kungsporsavenyen 21, Göteborg. [1847]

Isskåp,
Trädgårdsmöbler, Gräsklippare,
stort sorteradt lager
till moderata priser.
Julius Slöör's Redskapshandel
Stockholm, Carl Johans torg.

Kronor 40,000, 25,000, 15,000, 10,000, 5,000 m. fl. större belopp kunna vinnas genom köp af
Teater-Premie-Obligationer
på Vexelkontoret, Skeppsbron 36, Stockholm.
Pris pr kontant 27 kronor.
Obligationerna säljas äfven på månatliga afbetalningar på följ. vilkor: En Obligation erhålles mot 13 inbetalningar af kr. 2: 60 i mån.; Två Obligationer mot 13 inbetaln. af kr. 5 i mån.; Fem Obligationer mot 16 inbetaln. af kr. 10 i mån.
Tvänne utlottningar årligen: den 1 november och den 1 maj. Fullständig beskrifning sändes mot 10-öres porto.
Hvarje obligation skall ovilkorligen före utlottnings tidens slut utfalla med vinst från kr. 30 till kr. 40,000.
Vexelkontoret, Skeppsbron 36, Stockholm. [1511]

På **Wilhelm Billes** förlag:
Huru männen fria.
Den ödesdigra frågan med dess svar af **Agnes Stevens.**
Pris 2: 25. [1736]

Skodon, svenska och välgjorda för herrar, damer och barn. Stort urval af **Tofflor, Balskor.** Beställningar och reparationer utföras skyndsamt. — Moderata priser. Reelt bemötande.
A. Nordfors,
46 Regeringsgatan 46. [1894]

Sparsamma Fruar.
Gamalt ylle och ull emottages dagligen till spånad, väfning af tyger, schalar, filtar m. m. OBS. Hvar och en får sitt ylle tillbaka i form af garn eller väfnader. OBS. Nedsatt spånadsafgift. OBS. Ett parti schalar realiserar från 5 kr. OBS. Ett parti filtar realiserar från 5,75. Telefon 26 53.
Hildur Andersson, född Sundeman.
12 Klara Norra Kyrkogata 12. [1861]

ROSALINE, det angenämaste och bästa af hudförsköningsmedel, är ytterst verksam mot fränkar, solbränna, hettblemmor och stark rodnad i ansiktet, gör huden mjuk och hvit samt är särdeles behagligt att använda. Säljes å 1: 25 o. 2: 25 fl. endast hos
63 Elin Edlund, 63 Drottninggatan
Till landsorten mot efterkrav. [2072]

Rekvirera gratisproofer å Papper och Kuvert fr. **HJALMAR PETERSON & C:i**, Pappersaffär i parti och minut, Karlstad. (G. 17472) [2006]

Klädningsstyger
Proofer kostnadsfritt. Rekviritioner fraktfritt. OBS. Modällmanscher tillfölje. Profverna. [1736]
FR. MARCUS
Konstl. Hattverantör.
STOCKHOLM.

Att vår **Garn-, Väfnads- & Trikotvaruhandel** fr. o. m. 1 juli **K. L. Lundberg & C:o**, är öppen fr. kl. 8 f. m. till kl. 8 e. m. få vi härmed vördsamt tillkännagifva. **56 Drottninggatan 56.** [2073]

Hänvisen till annonserna i Idun, erhållen i billigaste pris — till annonserna mellan Redaktionen och de flesta af Iduns annonsörer.

Liljeholmens Vinfabrik,

Stockholm,

rekommenderar nedannämnda sina tillverkningar,
som försäljas af Herrar Specerihandlande.

Krusbärsvin. Ut i berättelse till Kgl. Medicinalstyrelsen för år 1880 ytrade sig Stockholms Helsev.-nämnd mycket fördelaktigt om dessa viner.
Körbärsvin. Serverade kalla, äro vinerna en angenäm läskedryck; i hus-
Vinbärsvin, rödt. håll lämpa de sig särdeles väl för tillagning af soppor, vingelé,
Vinbärsvin, svart. lemonader, bälur o. d.
Vinbärsvin, hvitt.

Sockrade safter:

Hallonsaft. Safterna äro, enligt intyg af handelskemisten herr doktor
Körbärssaft. Setterberg »fullkomligt fria från obehöriga och skadliga tillsat-
Vinbärssaft, röd. ser, samt förhålla sig såsom rena oblandade sockrade fruktsafer».
Vinbärssaft, svart.
Vinbärssaft, hvitt.

Ättika. Rörande dessa fabrikater yttrar herr handelskemisten d. 15 maj 1888,
Vinättika. att de äro »fria från främmande syror, skarpa ämnen och metaller, och
Ättiksprit. anser jag dem därför vara af utmärkt god beskaffenhet.»

OBS. Viner och safter försäljas på hel- och halbuteljer, tredubbel ättiksprit på större flaskor, alla försedda med etiketter, innehållande fabriksens namn, hvilket till undvikande af förveklning torde noga observeras.

Vinerna serveras iskylta hos herrar konditorer: *Hellbac'er*, Hamngatan 10, Drottninggatan 25, *Sjöberg*, Drottninggatan 40, *Widerström*, Götgatan 5. [1831]

Tjulander & C:o,

Allm. Tel. 50 89

Vinhandel,

Allm. Tel. 50 89.

55 Drottninggatan 55,

rekommenderar sitt välsorterade lager af endast äkta utländska **Viner** och **Spirituosa**. Särskildt framhållas: Finare **Champ.-Cognac** från de förnämsta firmor, flere år här i lagret. **Bordeaux-viner** af välkända firmor, hvitt **Portvin**, särdeles omtyckt, **Martinique- och Holländska Likörer**, många år här lagrade, samt vår välkända **Punsch**, gammal och god, till flere priser, enligt priskurant, som sändes på begäran. [1759]

Henrik Gahns Tvätt-Tvålar

i firmastämplade stycken innehålla ej frätande lut, äro goda och billiga. Rekommenderas åt alla sparsamma och praktiska husmodrar. Säljas i välförsedda detaljaffärer.

Hvarje två är stämplad med vidstående fabriksmärke.

[1712]

John Fröbergs Tandpasta,

utmärkt medel för tändernas och munnens vård och sammansatt af endast oskadliga beståndsdelar, erhålles hos mig eller mina agenter. In-sänd 75 öre så expedieras en ask som prof. **Tandborstar** af bästa beskaffenhet säljas till pris af 85, 42 och 31 öre pr st. Vid partiköp lemnas rabatt.

[2103]

John Fröberg, Finspong.

KORK.

Från underteknads korkfabrik rekommenderas för hushåll

Butelj-, Krus- o. Flask-kork

äfvensom öfriga korksorter.

Order till landsorten expedieras mot efterkräf.

Freder. Nymansson,
1:sta Långgatan 3,
Göteborg.

[1735]

Sophia-Hemmet.

Se den större annonsen i n:r 25 för i år [1434]

Resande!

Vid Stockholms vackraste trakt (Esplanaden) att hyra 2 à 3 stora, vackra, väl möbl. rum å nedra botten, salong, sängk. Kunna delas; egna tamburer, kök, servis, om så önskas. Svar till »L. E.», Karlavägen 35. [2108]

Seidel & Naumanns

Bicyklar och Tricyklar.

I god konstruktion, solidité, elegans och lättgående öfvertraffade. Öfver 200 maskiner på lager i Malmö. Illustrerad priskurant på begäran.

Driftiga agenter sökas i alla städer samt på andra större platser.

Erik Schweder & C:o, Malmö.

[1662]

Generalagenter för Sverige.

(G. 19375)

För Bad- och Sommargäster.

GAEDKE'S CACAO,

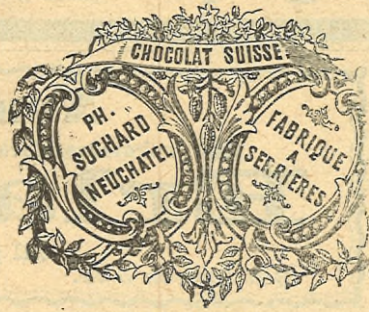
damernas favoritdryck, är renast o. helsosammast.

Till salu hos Herrar Specerihandlande.

[1888]

SUCHARD.

20 Guld- och Silfvermedaljer. Suchard's Chocolad.

Fabriksmärke.

Erkändt utmärkt kvalitet.

Samtliga Suchard's Chocolader äro garanterade ren Cacao och socker utan tillsats.

Suchard's Praliner, Gianduja, Noisettes, Nougatines och andra dessertchocolader rekommenderas.

Ärade konsumenter meddelas, att fordnä paket, Pure Pâte, osockrad chokolad med blå etikett, numera säljas i kiloförpackning med rödrutigt omslag, bärande fabriksmärket. Detaljpriset pr $\frac{1}{2}$ - och $\frac{1}{4}$ -kilokaka är 50 öre och 1 kr. Kvaliteten har ej undergått någon förändring. [1342]

SUCHARD.

Nilsson & Dahlbeck

Lager af

Gosskläder.

STOCKHOLM

38 Regeringsgatan 38

[1699]

Hamburger-Bryggeriet

Kongl. Hofleverantör.

Pilsener-Bier

till 10 kronor pr 100|2-buteljer rekommenderas.

[2046]

Telefon: Allmänna 44 19. Bell 8 54.

Gosskläder,

väl gjorda o. af goda tyger, finnas ständigt på lager.

Beställningar utföras med största noggrannhet.

☞ Kläder för nattvårdsynglingar finnas på lager.

Allt till ytterst billiga pris.

CARLHOLM & SÖDERQVIST

2 A Trångsund 2 A.

Visby Hafsbad och Vattenkuranstalt

Saison: 16 juni—medio af september.

Mildt ö-klimat, friskt läge, daglig kommunikation med fastlandet. — Kalla och varma hafsbad, fullständig vattenkur, elektricitet, sjukgymnastik, massage, inhalationer, magsköljning m. m. — Biträdande läkare: *Kand. Nordin*, *Badpredikant under juli: Domprosten Charleville*. — Program sändas på begäran kostnadsfritt af *Kamrer T. V. Hollstrand*, adr. Visby. — *Badläkare: Doktor E. Nylander*.

(G. 18761)

[2106]